

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-015-и назди
Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик
М.С. Осимӣ (734042, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри
Душанбе, хиёбони академикҳо Раҷабовҳо - 10)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар мавзуи «Такмилдии дастгири давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илми доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.04 - Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01-Иқтисодиёти саноат ва энергетика)

1. Мутобиқати диссертатсия ба шинонномаи ихтисоси илмӣ.

Диссертатсия ба фаслҳои зерини Шинонномаи номенклатураи ихтисосҳои Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (Бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 25 майи соли 2023, №6) аз рӯи ихтисоси 08.00.04 – Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01–Иқтисодиёти саноат ва энергетика) мутобиқ аст: 1. Таҳияи методҳо, механизмҳо ва афзорҳои нав, мутобиқсозии мавҷуди онҳо дар амалкарди иқтисодиёт, ташкил ва идоракуни иттиҳодияҳои хочагидорӣ дар соҳаи саноат ва комплекси сӯзишвори ё энергетикӣ; 11. Асосҳои назариявӣ ва методии таъмини рақобатпазирӣ истеҳсолкунандагони маҳсулоти саноатӣ, ташаккул ва рушди истеҳсолоти саноатии воридотивазқунанда ва ба содирот нигаронидашуда; 12. Ҷойгиркунӣ ва асосҳои ташкил доир ба баланд бардоштани самаранокии истеҳсолоти саноатӣ ва энергетика; 13. Бизнес-чараёнҳо дар корхонаҳои саноатӣ ва энергетика. Назария ва методологияи коркард, ба нақшагирӣ ва ояндабинии бизнес-чараёнҳо дар соҳаҳои саноат ва энергетика; 17. Механизмҳои тағиیرёбии шаклҳои моликияти (хусусигардонӣ, милликунонӣ, ҳамгироӣ, гайриинҳисорсозӣ ва гайра) иттиҳодияҳои хочагидорӣ дар соҳаи саноат ва мӯҷтамаи сӯзишвори ё энергетикӣ ва арзёбии арзиши бозории онҳо. 18. Шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ дар саноат ва энергетика. Тартиби таҳия ва татбиқи лоиҳаҳои шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ дар соҳаҳои саноат ва энергетика, самаранокӣ; 35. Асосҳои назариявӣ ва методии ташаккулёбӣ ва рушди истеҳсолоти саноатии воридотивазқунанда ва ба содирот нигаронидашуда; 36. Дастигирӣ инфрасоҳтории рушди инноватсионии саноат ва энергетика. 37. Минтақаҳои саноатӣ ва шаҳракҳои саноатӣ. Нуқтаҳои рушди саноатӣ ва истифодаи самараноки иқтидори саноатӣ ва энергетикӣ.

2. Мубрамияти мавзуи диссертатсия. Дар замони ташаккули иқтисоди инноватсионӣ бе дастгири давлатӣ ҳалли масъалаҳои соҳибкории саноатии рақобатпазирро дар рушди босуръати истеҳсолоти саноатии иқтисодиёти миллии кишвар таъмин намудан, гайриимкон аст. Ҳамзамон, ҷустуҷӯи роҳҳои нави ташкилию иқтисодии такмилдии

дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар раванди саноатикунонии босуръат ҳамчун ҳадафи чоруми стратегии кишвар ба миён меояд. Аз ин рӯ, такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар асоси истифодаи таҷрибаи пешқадами кишварҳои ҷаҳон, маҳсусан дар марҳилаи муосири саноатикунонии босурати кишвар аҳамияти илмӣ-амалӣ дорад ва нақши калидиро дар ташаккули иқтисодиёти инноватсионӣ мебозад.

Дар ин маврид, масоили асосноккунии самтҳои асосӣ ва афзалиятҳои рушди намудҳои соҳибкории саноатии рақобатпазир ва механизмҳои дастгирии давлатии онҳо дар корхонаҳои санатии кишвар бо назардошти такмилдиҳии механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии соҳибкорӣ ва сармоягузорӣ ҳангоми ҷорисозии технологияи инноватсионӣ аҳамияти муҳим пайдо мекунад. Инчунин такмилдиҳии дастгирии давлатии таъмини ҷараёни сармоягузорӣ дар рушди соҳибкорӣ, дастгирии давлатии самтҳои афзалиятноки инноватсионии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар раванди саноатикунонии босуръати кишвар ва фароҳам овардани шароит барои тақвияти дастгирии молиявӣ, ташаккули асоси муассири институтсионалии таъмини фаъолияти соҳибкории саноати рақобатпазир аҳамияти илмӣ-амалӣ доранд. Мубрамияти таҳқиқоти диссертатсионии мазкур, инчунин ба он вобаста аст, ки бо назардошти хусусиятҳои иқтисодиёти саноатии рақобатпазир такмили дастгирии давлатии рушди самараноки соҳибкорӣ дар кишвар беҳбудиро тақозо менамояд.

Аmmo то ҳол дар ҷумҳурий таҳқиқотҳои монографие, ки ба ҳалли масъалаҳои такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир бо назардошти такмили сиёсати давлатии саноатӣ ва фишангҳои амалигардонии он ба назар намерасанд. Бинобар ин, омӯзиши масъалаҳои асосноккунии шароит, механизмҳои шаклгирӣ ва рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон ва минтақаҳои он вобаста ба такмилдиҳии механизми дастгирии давлатии он дар шароити муосир мубрам ва актуалӣ буда, муҳиммияти таҳқиқоти илмии Қаюмӣ Шаҳзода Тағоро ифода мекунад.

3. Сатҳи асосноккунӣ ва эътиමоднокии ҳулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия овардашуда.

Дар раванди ҳалли илмии масъалаҳои гузошташуда муаллиф омӯзиши механизми такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон ва маънидодкунини муосири онро муқаррар қарда, самтҳои дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро дар раванди саноатикунонии босуръат асоснок намудааст. Ҳалли он имкон додааст, ки муаллиф асосҳои назариявию методологияи таҳқиқ ва арзёбии раванди ташаккулёбии низоми дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро дар Тоҷикистон асоснок намояд.

Фишангҳои амалигардонии механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро дар асоси такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории санатии рақобатпазир аниқ ва асосноккунуҳои илмӣ муайян кардааст. Дар асоси таҳлилу аниқкунии вазъи муосири дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатӣ, такмили механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир, такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазиро воридотивазкунанда, дастгирии давлатии такмилдиҳии механизмҳои рушди инфрасоҳтори инноватсионии соҳибкории саноатӣ бо назардошти раванди саноатикунонии босуръат муайян карда шудааст.

Асосноккунии хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия омада ва сатҳи амалиявии онҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисоддони ватаниву хориҷиро дар соҳаи такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир эҷодкорона истифода бурдааст. Муқаррароти назариявию методологӣ ва тавсияҳои пешниҳодшуда аз ҷиҳати илмӣ асоснок карда шуда, бо истифодаи маҷмуи усулҳои умумии илмӣ ва маҳсуси таҳқиқот коркард шудаанд. Унсурҳои навоварии илмии диссертатсия ба таври мантиқӣ роҳҳои расидан ба ҳадафи тадқиқотро ифода мекунанд.

Дар раванди таҳқиқот муаллиф аз усулҳои таҳлили иқтисодӣ, оморӣ, муқоисавӣ, системавӣ-таркибӣ, омӯзиши омилҳо, таҳлили маълумотҳои оморӣ, аз график ва ҷадвалҳо истифода намудааст. Заминаҳои назариявии тадқиқотро асарҳои олимони ватанию хориҷӣ, муқаррароти бунёдии назарияи дастгирии давлатӣ, назарияи рушди соҳибкории саноатӣ, назарияи рақобатпазирӣ ва асоси методологии тадқиқоти диссертатсияро муқаррароти илмии назарияи иқтисодӣ ва иқтисодиёти саноат ташкил медиҳанд. Ба сифати маводи ибтидой дастуру супоришҳо, амру фармонҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, Қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, маълумотҳои омории Агентии омори назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, маводҳои таҳлилии Вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати саноат ва технологияҳои нахи Ҷумҳурии Тоҷикистон, барномаву консепсияҳои давлатӣ ва соҳавӣ, Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030, захираҳои иттилоотии интернетӣ ташкил медиҳанд.

Қайд кардан зарур аст, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиёти илмӣ доир ба мавзуи таҳқиқот муносибат кардааст, мустақилона натиҷаҳои таҳқиқоти шахсии худро дар раванди натиҷабардорӣ коркард ва таҳлил намуда тавонистааст, равишҳои илмию методологии арзёбии фаъолияти соҳибкориро дар соҳаи саноат аниқ ва асоснок намудааст.

4. Дараҷаи навғонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд:

1. Равишҳои назариявӣ-методологии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир, ки нақш ва аҳаммияти тақвияти дастгирии давлатии соҳибкории инноватсионӣ, таъсиси марказҳо ва минтақаҳои рушди саноат дар соҳторҳои худуди иқтисоди миллиро бо мақсади густариши маҳсусгардонии фаъолияти истеҳсолии воридотивазкунанда ва ба содиротни гаронидашуда муайян менамояд, мушаххас карда шудааст.

2. Механизми иқтисодӣ ва ташкилии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир бо таваҷҷӯҳ ва гурӯҳбандии усулҳои асосии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар асоси мушаххас ва аниқ намудани вазифаҳои асосии мақомоти марказӣ, ки имконияти рушди соҳторҳои соҳибкориро таъмин менамояд, асоснок карда шудааст.

3. Низомбандии усулҳои баҳогузории рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир бо назардошти таҳлили сатҳи таъминоти захиравӣ, зерсоҳторӣ ва иттилоотӣ-машваратии онҳо, ки имкон медиҳад самаранокии дастгирии давлатӣ ҷиҳати таъмини рақобатпазирии соҳторҳои соҳибкории аниқ ва пешниҳод карда шудааст. Инчунин дар асоси омузиши талаботи ниҳоии соҳаҳои саноати истиҳроҷ ва коркард рушди соҳибкориро дар заминаи принсипҳои асосии равиши кластерӣ ва мудирияти корпоративӣ аниқ карда шудааст.

4. Такмили механизми дастгирии давлатии шаклҳои фаъолияти соҳибкорӣ дар асоси истифодаи равиши барномавӣ-ҳадафмандӣ ва тавсеаи механизми шарикии давлат ва баҳши хусусӣ бо дарназардошти самтҳои асосии баланд бардоштани самаранокии фаъолияти соҳибкории саноатӣ асоснок карда шудааст.

5. Механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон, ки ба таъмини рақобатпазирии корхонаҳои хурду миёнаи саноатӣ дар шароити Созмони Умумиҷаҳонии Савдо (СУС) ва такмили механизми идоракунии ҳамгирии байналмилалии корхонаҳои хурду миёна ва иқтидори инноватсиониву содиротии онҳо ҷиҳати таъмини рақобатпазирии корхонаҳо коркард шудааст.

6. Моделсозии шаклҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва минтақаҳои дар асоси радабандии тағйирёбандаҳои вобаста аз дастгириҳои давлатӣ коркард шуда самтҳои асосии такмили механизми рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири воридотивазкунанда дар асоси принсипи «шарикии стратегӣ чун самти асосии пешбурди фаъолияти бурунмарзии корхона: гузариш аз муборизаи рақобатӣ ба ҳамкории рақобатӣ дар ҳама самтҳо» асоснок карда шудааст.

7. Имкониятҳои рушди соҳибкории франҷайзингӣ дар Тоҷикистон бо таваҷҷӯҳ ба пешниҳоди роҳу усулҳои татбиқи он дар соҳаҳои алоҳидай саноати кишвар, ки ба таъмини рақобатпазирии корхонаҳои ватанӣ дар асоси истифодаи самараноки фановариҳои нав, таҷрибаи

кишварҳои хориҷӣ, брендҳои машҳур, менечменти пешрафта, бенчмаркетинг, тамғаи молӣ ва имиҷи ширкатҳои пешрафта нигаронида шудааст, аниқ карда шудааст.

8.Дастурҳои методӣ ва тавсияҳои амалӣ ҷиҳати дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар асоси дастгирии давлатии воридоти технологияи пешрафта, иттиҳоди ширкатҳои нав, озмоишгоҳҳо, соҳторҳои молиявӣ дар марказҳои глобалии таҳқиқи технологияи нав ва паркҳои технологӣ, таъсиси ниҳодҳои молиявӣ–ҳамоҳангозии рушди инноватсионӣ пешниҳод карда шудааст.

9.Зарурати давлатии рушди соҳибкории франчайзенгӣ, афзоиши аҳаммияти соҳибкории франчайзингӣ дар эҷоди арзиш, қабули барномаҳои даҳлдори давлатӣ дар сатҳи ҷумҳуриявӣ оид ба рушди соҳибкории доништалаб ва зеҳнӣ, ҳавасмандгардонии рушди он, пурзӯр намудани фаъолияти илмӣ, инноватсионӣ ва иттилоотӣ асоснок карда шудааст.

Қайд кардан зарур аст, ки муаллиф ҳеле моҳирона бо адабиёти илмӣ доир ба мавзуи таҳқиқот муносибат кардааст, мустақилона натиҷаҳои таҳқиқоти шахсии худро дар раванди натиҷабардорӣ коркард ва таҳлил намуда тавонистааст, равиҷҳои илмию методологии арзёбии фаъолияти соҳибкориро дар соҳаи саноат аниқ ва асоснок намудааст. Маҷмуи тавсияҳои пешкашнамудаи муаллиф, ки ба такмил додани механизмҳои дастгирии давлатӣ соҳибкории саноатӣ, ҳамчунин тадбирҳои баланд бардоштани фаъолгардонии фаъолияти инноватсионии соҳибкории рақобатпазир дар кишвар ва минтақаҳои он алоқамандӣ доранд.

5. Мундариҷаи диссертатсия ва тарафҳои мусбию манғии он

Кори диссертатсионӣ аз муқаддима, панҷ боб, натиҷаҳо ва пешниҳодҳо, феҳристи адабиёти истифодашуда шомили 312 номгӯй ва руйхати мақолаҳои чопшуда 33 номгӯй иборат аст. Диссертатсия аз 345 саҳифаи матни асосӣ, 30 ҷадвал ва 22 расм иборат мебошад.

Дар муқаддима мубрамияти мавзуи таҳқиқот баён карда шуда, дараҷаи таҳқиқоти мавзуъ кушода дода шуда, мақсад, вазифаҳо, объект ва предмети таҳқиқот муқаррар карда шудаанд, навғонии илмӣ, аҳаммияти назариявӣ ва илмӣ-амалии таҳқиқот, маълумот оид ба интишороти натиҷаҳои таҳқиқот ба таври муфассал оварда шудаанд (с. 5-21).

Дар боби якуми диссертатсия - «Асосҳои назариявию методологии такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» асосҳои илмӣ-назариявии такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкорӣ, моҳияти рушди механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир боназардошти асосноккунии дастгирии давлатии самтҳои перспективии инноватсионии рушди соҳибкорӣ, маънидодкунии

муосири онҳо, мавриди таҳқиқ ва таҳлили илмӣ фаро гирифта шудааст. (с. 22-86).

Муаллиф дуруст таъкид менамояд, ки дар раванди рушд ва густариши соҳибкории саноатӣ вазифаҳо ва афзалиятҳои сиёсати минтақавӣ бо қумаки тарҳҳои сармоягузории давлатӣ ва давлатӣ–хусусии равонашуда ба ин ё он соҳаи иқтисоди миллӣ, робитаи зич дорад. Дар натиҷаи таҳқиқоти шаклҳои созмондиҳию иқтисодии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар муайян карда шуд, ки ҳамкории мутақобилаи давлат ва соҳибкорон ба таври зерин сурат мегирад (с.9). Дар саҳифаи 41-42-уми диссертатсия муаллиф вобаста ба амалӣ намудани вазифаю мақсадҳои тақвияти соҳибкории саноатии рақобатпазир дар иқтисодиёти миллии кишвар, рушди тавонмандии онро бо назардошти муҳиммияти инъикоси васеи методологӣ ва назариявӣ метавон мухим арзёбӣ намуд. Чунин муносибат ба муаллиф имкон фароҳам овардааст, ки оид ба дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир бо шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ алоқамандӣ ва аз ҳамдигар вобастагии зич доранд, хулосаҳои амиқ барорад. Аз нуқтаи назари методологӣ муаллиф дуруст қайд намуааст, “пеш аз ҳама, худи категорияи «дастгирии давлатӣ» аниқ карда шавад, зоро таҳти ин мағҳум бояд ташаккули огоҳонаи воситаҳои иқтисодӣ ва ҳуқуқӣ аз тарафи мақомоти давлатӣ, ба вучуд овардани механизмҳо барои рушди фазои рақобат дар бахши соҳибкорӣ ва сармоягузорӣ дар он фаҳмида шавад. Ба сифати манбаи «дастгирӣ» метавон фақат он манбаҳоеро баррасӣ кард, ки ба соҳаи соҳибкории саноатии рақобатпазир ба муқоисаи манбаҳои бозорӣ ё қарздиҳӣ ё ройгон, ё боимтиёз ҷалб карда мешаванд”(с.48-49). Инчунин, дар асоси омӯзиш ва таҳқиқи шаклҳои асосии дастгирии давлатии рушди соҳибкорӣ механизми ҳамкории мутақобилаи мақомоти марказӣ, минтақавӣ дар рушди фаъолияти соҳибкории саноатиро коркард ва пешниҳод намояд (с.55 рас. 1.2.2.). Қаюмӣ Шаҳзода Тағо аз натиҷаҳои таҳқиқот ҳулосабандӣ намуда, дар таҳқиқот муайян намудааст, ки мувофиқи он таҷрибаи “кишварҳои хориҷӣ нишон медиҳад, ки фақат даҳолати давлат дар ҳаёти чомеа фаъолияти босамари онҳоро танзим менамояд. Илова бар ин, таҳқиқот муайян намуд, ки омӯзиши аксар давлатҳои мутарракӣ дар рушди соҳаҳои алоҳида, аз ҷумла саноати сабук, бо татбиқи равандҳои истеҳсолӣ, инноватсионӣ, захираҳои табииӣ, институтсионалӣ ва ҳамгироӣ амалӣ мегарданд” (с. 67-68). Лекин масъалаи рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир ҳалли худро дарёфт карда наметавонад. Аз ин рӯ, дар ин ҷода коркарди механизми самараноки дастгирӣ ва ҳамкории давлат бо бахши хусусӣ зарур аст.

Дар боби дуюм – «Ҳолати муосири дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон»–вазъи фаъолияти соҳаи саноати кишвар таҳлил шуда, самтҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар ҷумҳурӣ ҷудо

карда шудааст, ҳамчунин, самаранокии дастгирии давлатии соҳибкории саноатӣ бо дарназардошти хусусиятҳои минтақаҳо арзёбӣ гардидааст(с. 86-141).

Дар ин боби диссертатсия унвонҷӯ тавонистааст, таҳлили ҳаматарафаи вазъи кунуни дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатӣ дар асоси аниқ кардани омилҳои ба ин раванд таъсиррасон ва шаклҳои дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро асоснок баҳогузорӣ намояд.

Диссертант дуруст қайд менамояд, ки воситаи амалисозӣ ва беҳбудии сиёсати саноатӣ мачмуи тадбирҳоро дарбар мегирад, ки ба тавозуни тавонмандии саноатӣ, таносуби соҳавӣ ва байнисоҳавӣ таъсир мерасонанд ва ин тадбирҳо ба дастгирии соҳаҳои муайян ва самтҳои истехсолот аз тарафи давлат равона шудаанд. Дар диссертатсия муаллиф ба хулосе омадааст, ки “соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва баъзе минтақаҳои он дар шароити муосир зарурати ҳаллу фасли масъалаҳои сершумори қаблан ҳалнашуда ва нав бавучудомадаи рушди иқтисодиро ба миён меоварад. Дар байни онҳо дар чойи аввал вазифаи таҳқим ва такмили ду сутуни бунёдии замонасозӣ (модернизатсия) қарор доранд: – яъне рушди системии инноватсионӣ ва инкишофи сифатан нави иқтисодӣ бо дарназардошти талаботи механизмҳои идоракуни замонасозӣ. Инчунин, бояд бо ин таъмини маблағузориро дар шароити таҳаввулоти амиқи сифатӣ, ки ногузир натанҳо дар иқтисодиёт, балки дар тамоми дигар соҳаҳои иқтисоди миллии ҷомеа рӯй медиҳанд, илова намуд”(с. 89-90). Дар ҳақиқат, ҳалли вазифаҳои рушди соҳибкории саноатӣ ба талаботи асосии фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир мутобиқшуданро тамин менамояд. Муаллиф дар асоси таҳлил бо дарназардошти хусусиятҳои хосси минтақаҳои кишвар омилҳои асосии ба фаъолияти инноватсионӣ дар соҳторҳои соҳибкории саноатии рақобатпазир монеарасонро аниқ намудаст. Инчунин дар асоси он тартиби низоми раванди дастгирии давлатиро доир ба ҳавасманд намудани фаъолнокии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир асоснок карда шудааст (с.101-103). Дар диссертатсия аниқарда шудааст, ки барои фароҳам овардани шароити зарурӣ ҷиҳати таъмини рақобатпазирӣ маҳсулоти истехсолкардаи корхонаҳои саноатӣ дар минтақаҳои кишвар такмили системаи дастгирии соҳибкории саноатии рақобатнок муҳим аст. Ба андешаи мо дар диссертатсия муаллиф ба маврид аниқ кардааст, ки “натиҷаи амалисозии тадбирҳо доир ба имтиёзҳои зиёд ва ташабbusкориҳо ҷиҳати тавсеа ва дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар фаъолияти субъектҳои соҳибкории саноатӣ ба маротиб афзоиш ёфта, ҳадафи чоруми стратегӣ– саноатикунонии босуръати Ҷумҳурии Тоҷикистон бомаром татбиқ мегардад”(с.121-123).

Дар асоси таҳлил зикр гардидааст, ки истифодаи назарияи институтионалии ҳарочоти трансаксизӣ имкон медиҳад, ки системаи

фаъолтари дастгирии давлатии соҳибкории саноатӣ дар минтақаҳо ташаккул ёбад ва аниқ карда шудааст, ки муносибсозии шаклу методҳои дастгирии давлатии соҳибкории саноатӣ боиси сарфай маблағҳои буҷетӣ, такмили тақсими он ва афзоиши самаранокии иҷтимоию иқтисодии он дар рақобатнокии шадиди бозор мегардад. Соҳибкории саноатии рақобатпазир ҳамеша соҳаи пешбари манфиатҳои иқтисодии давлат буда, маҳз ҳамин соҳа талаботи ҷомеа ва инфиродиро бо маҳсулоти саноатӣ таъмин менамояд. Бояд қайд кард, ки масъалаи идоракунии соҳибкории саноатии рақобатпазир аҳамияти маҳсус касб намуда, рушди бемайлони соҳаҳои гуногуни иқтисоди миллӣ аз рушд ва густариши он вобастагии амиқ дорад. Дар ин раванд муаллиф ба хulosae омадааст, ки муҳимтарин унсури дастгirӣ ва рушди соҳибкории саноатӣ дар минтақаҳо зерсистемаи таъмини барномавӣ - ҳадафмандӣ мебошад, ки ба манбаъҳои даҳлдори моддӣ, иттилоотӣ, молиявӣ, кадрӣ ва ғайра таъмин мебошанд. Он муҳимтарин шакли амалисозии сиёсати давлатӣ нисбат ба рушди соҳибкории саноатӣ ба туфайли шароити мусоиди фароҳамгардида арзёбӣ мегардад(с.127-128).

Муаллиф бо дарназардошти маҳдудияти хеле зиёди буҷет дар тамоми сатҳҳо аниқшуда, карда қайд кардааст, ки “такяи асосӣ бояд ба инкишофи технологияи пешқадами молиявӣ, ҷалби манбаъҳои ғайрибуҷетӣ карда шавад. Дар ин маврид шаклҳои ғайрианъанавии маблағгузории барномаҳои давлатии дастгirӣ ва рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир, ки ба шарикии давлат ва баҳши ҳусусӣ асос ёфтааст”, аҳамияти маҳсус дода шавад. Инчунин диссертант ба хulosai омадааст, ки айни замон рушди устувори соҳибкории саноатӣ ва таъмини рақобатпазирии онҳо бештар ба мушкилоти мутамарказ, ҳамгирии субъектҳо ҷиҳати татбиқи самаранокии сиёсати кластерӣ алоқаманд аст(с.139-140) ва мо ин хulosababoriro дастgirӣ менамоем.

Дар боби сеюм – «Дастгирии давлатии сармоягузорӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири Тоҷикистон» - усулҳои асосии дастгирии давлатии сармоягузорӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир ва раванди татбиқи механизмҳои он баррасӣ шуда методҳои ҳатари амнияти сармоягузорӣ ва ҷалби онҳо ҳангоми ҷорисозии технологияи инноватсионӣ бо дарназардошти ҳусусиятҳои минтақавии кишвар дар шароити муосири рушди фаъолияти инноватсионӣ асоснок карда шудааст (142-196).

Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки барои баҳодиҳии амнияти сармоягузорӣ индикаторҳои ҳавфҳои сармоягузорӣ–нишондиҳандаҳои ҳудудии инъикоскунандай таъсири омилҳои иқтисодӣ ба амнияти сармоягузорӣ кумакрасонандаро истифода кардан, зарур мегардад. Дар навбати ҳуд индикаторҳои ҳавфҳои сармоягузорӣ бояд ба меъёрҳои амнияти сармоягузорӣ мутобиқ бошанд ва параметрҳои онҳоро дар сатҳҳои гуногуни зерин муайян кунанд: – дар макросатҳ–дар сатҳи иқтисодиёти мамлакат; – дар мезосатҳ–дар сатҳи минтақаҳо ва соҳаҳои

иқтисодиёт; – дар микросатҳ – дар сатҳи корхонаҳо, ширкатҳо ва коорпоратсияҳо. Дар ҷараёни амалӣ намудани амнияти сармоягузорӣ ба бахши танзими ҳукуқии фаъолияти сармоягузорӣ ва пои қонунӣ он зарурати аҳаммият додан пайдо мегардад. Амнияти сармоягузорӣ қисми таркибии амнияти умумии иқтисодиёти мамлакат ба ҳисоб меравад ва дар таъмини он нақши басо муҳим дорад”(с.144-145). Аз ин рӯ, барои баҳодиҳии амнияти сармоягузорӣ индикаторҳои ҳавфҳои сармоягузорӣ ва таҳлили амнияти сармоягузорӣ зарур ҳисобида мешавад.

Қаюмӣ Шаҳзода Тағо ба хulosae омадааст, ки барои рушду такмили дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир, бунёди заминаҳои устувори рушди индустрӣ-инноватсионӣ ва рақобатпазирӣ яке аз масъалаи муҳим мебошад.

Мушкилии равандҳои инноватсионӣ тақозо менамояд, ки бобати рушди соҳибкории саноатӣ шабака ва сомонаҳои маҳсусгардонидашуда, ташкилотҳои дастгирии инноватсионӣ, ки барои соҳибкорони саноатии инноватсионӣ-рақобатпазирӣ муҳити мусоидтар фароҳам меоваранд, дар ҷумҳурӣ таъсис дода шавад. Таҷриба нишон медиҳад, ки набудани иттилооти кофӣ, инфрасоҳтори самаранок дар самти соҳибкории саноатии рақобатпазир-инноватсионӣ ба рушди соҳибкорӣ ва маҳсусан фаъолияти корхона ва коргоҳҳои ҳурду миёна, таъсири манғӣ мерасонад. Дар диссертатсия нишон дода мешавад, ки мушкилии равандҳои инноватсионӣ тақозо менамояд, ки “бобати рушди соҳибкории саноатӣ шабака ва сомонаҳои маҳсусгардонидашуда, ташкилотҳои дастгирии инноватсионӣ, ки барои соҳибкорони саноатии инноватсионӣ-рақобатпазирӣ муҳити мусоидтар фароҳам меоваранд, дар ҷумҳурӣ таъсис дода шавад. Таҷриба нишон медиҳад, ки набудани иттилооти кофӣ, инфрасоҳтори самаранок дар самти соҳибкории саноатии рақобатпазир-инноватсионӣ ба рушди соҳибкорӣ ва маҳсусан фаъолияти корхона ва коргоҳҳои ҳурду миёна, таъсири манғӣ мерасонад”(с.165). Дар ҳақиқат, барои таъмини рушди устувори минтақаҳо ва соҳибкории саноатӣ ташкилотҳои дастгирии инноватсионӣ бояд ба омода намудани молҳои тайёр бо дарназардошти таъмини рақобатпазирӣ онҳо нигаронида шаванд.

Дар диссертатсия самтҳои амалигардонии сиёсати давлатии дастгирии таваккалкунии сармоягузории соҳибкории инноватсионӣ дар асоси истифодаи самараноки нерӯи инноватсионии соҳаҳои саноат ва минтақаҳо аниқ карда шудааст. Дар баробари ин муаллиф бо дарназардошти равишҳои методологии таҳқиқот ба хulosae омадааст, ки мавҷудияти механизми возеҳи таъмини ҳукуқии фаъолияти инноватсиониро танҳо дар сурате ба даст овардан мумкин аст, ки агар ниҳоди ҳуқуқ самаранок фаъолият кунад, ки дар ҳалли масъалаҳои фароҳам овардани фазои мусоиди ниҳодӣ (институтсионалӣ) барои рушди фаъолияти соҳибкорӣ дар минтақа нақши калидӣ дорад(с.189-190).

Муаллиф дар кор ба таҳлили шаклҳои асосии дастгирии давлатии фаъолияти инноватсионии субъектҳои соҳибкорӣ диққати маҳсус дода онҳоро асоснок намудааст. Ба ақидаи ӯ самти муҳими дастгирии давлатӣ ин истифодаи самараноки зарфиятҳои инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир мебошад ва куллан дуруст қайд менамояд, ки “давлат ҳамчун субъекти фаъолияти инноватсионӣ бо истифода аз принципҳо ва механизмҳои гуногуни дастгирӣ барои ҳавасмандгардонии иқтидори инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар шароити заруриро фароҳам меоварад ва ба ин васила роҳи рушди инноватсионии соҳибкории саноатиро муайян менамояд. Аз ин лиҳоз, принципҳо ва механизмҳои таъмини афзоиши иқтидори инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир бояд ба тамоми меъёрҳои танзими давлатии фаъолияти инноватсионии кишвар мутобиқат кунанд (с.190-191).

Дар боби чорум – «Такмилдии механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» – таъмини рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ дар шароити СУС таҳқику арзёбӣ шуда, механизми идоракуни ҳамгирии байналмилалии корхонаҳои хурду миёна баррасӣ гардидааст ва моделсозии шаклҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири хурду миёна дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шакли инноватсионӣ анҷом ёфтааст (с. 197-245).

Дар асоси натиҷаҳои тадқиқот муаллиф ба хуносай илмие омадааст ва ҷолиби диққат аст, ки шаклҳои гуногуни мавҷудаи дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар натиҷаҳои муайяни мусбатро дар ин соҳа дар миқёси минтақаҳои алоҳидай Тоҷикистон медиҳанд. Ин, маҳсусан барои фароҳам овардани шароити зарурӣ ҷиҳати таъмини рақобатпазирии маҳсулоти истеҳсолкардаи корхонаҳои соҳибкории саноатии рақобатпазир дар минтақаҳои кишвар муҳим аст ва дар шароити узвияти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони Умумиҷаҳонии Савдо (СУС) аҳамияти ин боз ҳам бештар мегардад(с.198-199).

Муаллиф ба хуносae омадааст, ки дастгирии давлатии механизми индустрialiи соҳибкории саноатии рақобатпазир дар корхонаҳои хурду миёна (КХМ) яке аз соҳаҳои афзалиятноки фаъолияти иқтисодӣ аст ва инкишофи босуботи он аз мақсадҳои стратегии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба шумор меравад. Барои таъмини рақобатпазирии субъектҳои соҳибкории саноатӣ андешидани чораҳои таъхирнопазир ҷиҳати такмили механизми идоракуни ҳамкориҳои байналмилалии субъектҳои он зарур мебошад.

Диссертант дуруст қайд менамояд, ки аҳаммияти “соҳибкории саноатӣ барои ноил шудан ва нигоҳ доштани нишондиҳандаҳои баланди иқтисодӣ ҳамеша таъкид карда мешавад. Ин аз он сабаб аст, ки дар аксари кишварҳо соҳибкории саноатӣ қисми зиёди шаклҳои соҳибкориро ташкил дода, манбаи асосии таъсиси ҷойҳои корӣ мебошанд. Дурнамои

иштирок дар равандҳои ҳамкориҳои байналмилалӣ ва ҳамгироӣ, аз як тараф, ба вуҷуд омадани имкониятҳои нави рушди соҳибкории саноатӣ бошад, аз тарафи дигар, ба фаъолияти онҳо таҳдидҳои эҳтимолӣ дорад. Дар робита ба ин, як ҷанбаи алоҳидаи идоракунии рушди ҳамгирои байналмилалии корхонаҳои хурду миёна такмили механизми рушди шаклҳои шарикии стратегӣ мебошад. Модели рушди ҳамгирои байналмилалии соҳибкории саноатӣ, ки ҳамоҳангсозии манфиатҳои ҳамаи ҷонибҳоро таъмин менамояд”(с.216). Дар ин асос муаллиф модели концептуалии рушди ҳамгирои байналмилалии соҳибкоририи саноатиро таҳия ва пешниҳод кардааст (ниг. расми 4.2.1). Дар ҳақиқат модели пешниҳодшуда аз он иборат аст, ки идоракунӣ тавассути таъсис ва таҳияи механизми танзимӣ сурат мегирад ва танзими зиддиинҳисории ҳамкории байналмилалӣ, пеш аз ҳама, ба ошкор намудан ва қӯшишҳои монополияи бозорҳои фурӯши саноати дохилӣ нигаронида шудааст. Инчунин сиёсати сармоягузорӣ бо мақсади мусоидат намудан барои иштироки сармоягузорони ҳориҷӣ дар соҳибкории саноатии дохилӣ ва фароҳам овардани шароити мусоид барои бомуваффақият ворид шудани соҳибкории саноатии ватанӣ ба бозорҳо аз ҷониби соҳибкории саноатии ҳориҷӣ нигаронида шудааст. Чунин равиши методологиро бояд эътироф кард. Инчунин, асоснокунии моҳият ва принципҳои перспективии инноватсионии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии зақобатпазир дар шароити муосири Тоҷикистонро афзалиятнок арёбӣ карда шавад(с.233-235).

Дар боби панҷум – «Такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири босуръат дар Тоҷикистон»—такмили механизми рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири воридотивазкунанда омӯхта шуда, рушди соҳибкории франчайзингӣ дар Тоҷикистон бо таваҷҷӯҳ ба мушкилот ва дурнамои таҳқиқ арзёбӣ гардида, роҳҳои инноватсионии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир баррасӣ шудаанд.

Баланд бардоштани рақобатпазирии соҳибкории саноатиро муаллиф ҳамчун шарти муҳими татбиқи бомуваффақонаи сиёсати воридотивазкунӣ асоснок, ки мутобиқати сифати маҳсулоти ватанӣ бо маҳсулоти воридотӣ бартарии рақобатпазирии соҳибкории саноатии кишварро афзоиш медиҳад.

Дар диссертасия аниқ карда шудааст, ки “баланд бардоштани рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ шарти муҳими татбиқи бомуваффақонаи сиёсати воридотивазкунӣ мебошад. Мутобиқати сифати маҳсулоти ватанӣ бо маҳсулоти воридотӣ бартарии рақобатпазирии соҳибкории саноатии кишварро афзоиш медиҳад. Соҳибкории саноатии рақобатпазир бо доштани бартарииҳои рақобатии худ, ки дар асоси татбиқи лоиҳаҳои инноватсионӣ имконпазир мегардад, самаранокии татбиқи сиёсати воридотивазкуниро таъмин менамояд. Хусусияти хосси сиёсати ҷории воридотивазкунӣ дар шароити муосир

таҳкими омилҳое мебошад, ки рақобатпазирии соҳибкории саноатиро муайян мекунанд. Аз ҷумла: – афзоиши рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ дар бозори дохилӣ дар асоси таҳкими мавқеи воридотивазкуни инноватсионии онҳо; – афзоиши ҷуғрофияи фурӯш ва коҳиш додани монеаҳо барои ворид шудани соҳибкорони саноатии рақобатпазир ба бозор. Бо таваҷҷӯҳ ба ин метавон самтҳои зерини татбиқи самаранокии сиёсати воридотивазкунандаро дар асоси таъмини рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ пешниҳод намуд”(с.253-254). Чунин таҳлили анику дақиқ имкон медиҳанд, ки ба ҷараёни истехсоли маҳсулоти воридотивазкунанда сари вақт тағйирот дароварда, ҳам дар бораи маҳсулот ва ҳам дар бораи корхона, симои мусбат ба вучуд оварда шавад.

Муаллиф ба хулосае омадааст, ки дар раванди асосноккунии самтҳои афзалиятноки дастгирии давлатии фаъолияти самараноки субъектҳои соҳибкории инноватсионӣ дар фазои озоди рақобатӣ аз дастгирии давлатӣ, такмилдиҳии менечменти дохилии худи корхонаҳо вобаста мебошанд ва дар ин васила ӯ механизми амалии таъмини самаранокии фаъолияти воридотивазкунанда таҳия намудааст(с.257-258). Ҳамин тавр, дар шароити муосири рушди иқтисодиёти миллӣ ба назар гирифтани равиши системавии таъмини рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ бо таваҷҷӯҳ ба таҳкими сиёсати воридотивазкунанда аз афзалиятҳои стратегии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба шумор меравад. Бо вучуди андешидани ҷораҳои муассир ва дар амал татбиқ намудани барномаҳои давлатии мусоидат ба фаъолияти воридотивазкуни соҳибкории саноатӣ, то ҳол мушкилоти зиёд дар ин самт боқӣ мемонад.

Дар раванди таҳлили рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир муаллиф ба хулосае омадааст, ки “барои ноил шудан ба рушди минбаъдаи соҳибкории франчайзингӣ зарур мешуморем, ки заминаи қонунгузорӣ дар соҳаи танзими онро такмил дода, санадҳои меъёри ва ҳуқуқии нав таҳия намуда, қонунгузории амалкунанда ба меъёрҳои ҷаҳонӣ мутобиқ карда шаванд. Ҳамчунин, омӯзиши соҳибкорони саноатии ватанӣ доир ба асосҳои ташкили франшиза, бартариятҳои он, тартиби барасмиятдарорӣ ва таъминоти иттилоотиву методии он аз омилҳои муҳим ва мубрам дар ин самт ба шумор меравад”(с.279).

Бояд қайд кард, ки муаллиф дуруст хулоسابарорӣ мекунад, ки мувофиқи он бо гузаштан “ба рушди соҳибкории саноатии инноватсионии рақобатпазир дар минтақаҳо, ниҳодҳои иқтисодӣ, ҳуқуқӣ, сиёсӣ ва иҷтимоӣ фаъол ҳоҷанд шуд, ки табиист, ба дастгирии давлатии ниҳодсозии соҳибкории саноатии рақобатпазир эҳтиёҷ доранд”(с.282).

Диссертант дуруст қайд менамояд, ки “рушди инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар минтақаҳо бо зарурати ташаккули фаъоли системаи миллии инноватсионӣ чун маҷмуи амали мувофиқашудаи тамоми соҳаҳои идоракунии истехсолот барои дастгирии инноватсионӣ алоқаманд аст. Муҳимтарин механизми

ниҳодсозии рушди рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ дар минтақаҳо методҳои барномавӣ-ҳадафмандии танзими давлатӣ ба ҳалли технологи стратегияи инноватсионии корхонаҳо дар соҳаҳои иқтисод мебошанд. Роҳи инноватсионии рушд яке аз вазифаҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатӣ дар кишвар мебошад”(с.287). Зоро бе коркад ва амалисозии механизмҳои дастгирии инноватсионӣ таъмини рушди устувори иқтисодиёти саноат имконнопазир мегардад.

Дар хотимаи диссертатсия хулосаҳо оид ба пешниҳодҳои муаллиф доир ба такмилдиҳии дастгирии давлатии фаъолияти самараноки субъектҳои соҳибкории инноватсионии рақобатпазир дар Тоҷикистон баён карда шудаанд.

6. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои таҳқиқот

Мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии тақризшаванда мубрам буда, таҳқиқоти илмии баанҷомрасидаи мустақилона ба шумор меравад, ки он ҳалли муаммоҳои афзалиятноки илмӣ-назариявӣ, методологӣ ва методии тақмилдиҳии дастгирии давлатии фаъолияти самараноки субъектҳои соҳибкории инноватсионии рақобатпазирро дар бар гирифтааст. Таҳқиқоти илмӣ коркарди ҷанбаҳои назариявию амалии тақмили механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири ватаниро вобаста ба тараққиёти минтақаҳо, асоснок намудани ҳусусиятҳои хоси онҳо дар шароити ташаккули соҳибкории инноватсионӣ ва дар амал татбиқ намудани барномаҳои давлатии мусоидат ба фаъолияти воридотивазкунии соҳибкории саноатиро дарбар мегирад.

Натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ ба ҷустуҷӯи роҳҳои нави ташкилию иқтисодии тақмилдиҳии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар раванди саноатикунонии босуръат, раванди беҳтаргардонии дараҷаи даҳолату дастгирии давлат ба рушди соҳибкории инноватсионии саноатӣ, андешидани ҷораҳои муассир ва дар амал татбиқ намудани барномаҳои давлатии мусоидат ба фаъолияти воридотивазкунии соҳибкории саноатӣ, болобарии самаранокии сиёсати давлатии рушди соҳибкории саноатии инноватсионии рақобатпазир дар минтақаҳо, инчунин ба рушди иқтисодиёти саноати ватанӣ мусоидат менамояд.

7. Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба шаклгирии диссертатсия

Ба андешаи мо, дар диссертатсияи тақризшаванда дар баробари ҷанбаҳои мусбӣ баъзе камбудиҳои алоҳида, ақидаҳои баҳсталаб ба назар мерасанд ва қайди баъзе аз онҳоро лозим мешуморем, ба монанди:

1. Арзиши илмии диссертатсия боз ҳам пурӯваттар мегардид, агар дар он низомбандии усулҳои баҳогузории рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир инчунин бо назардошти таҳлили сатҳи густариши маҳсусгардонии фаъолияти истеҳсолии воридотивазкунанда ва ба

содиротнигаронидашударо муайян менамуд. Чунин равиши илмӣ имкон медод, самаранокии дастгирии давлатӣ ҷиҳати таъмини рақобатпазирии соҳторҳои соҳибкорӣ аниқ карда шаванд.

2. Ба андешаи мо, ҳангоми таҳқиқи таҷрибаи ҷаҳонии тақмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир беҳтар мешуд, агар муаллиф диққати бештарро(ба истиснои ФР) ба таҷрибаи кишварҳои пас аз ИҶШС ташкилшуда зоҳир намояд. Чунин муносибат дараҷаи амалии диссертатсияро боз ҳам баландтар мекард.

3. Дар боби 3-и диссертатсия дар доираи таҳлил дастгирии давлатии таъмини ҷараёни сармоягузорӣ ва таваккалкуни сармоягузорӣ асоснок карда шудааст. Хуб мегардид, агар муаллиф ҷараёни тақмилдиҳии дастгирии давлатӣ идоракуни таваккулкуни сармоягузориро дар рушди соҳибкории инноватсионии рақобатпазир ба таври возех тасвир ва маънидод карда мешуд.

4. Дар диссертатсия оид ба рушди минбаъдаи соҳибкории франчайзингӣ кам зоҳир карда шудааст. Хуб мешуд, ки ба механизми фаъолгардонии фаъолияти инноватсионии субъектҳои соҳибкории франчайзенгӣ дар соҳаҳои саноати кишвар дар оянда бештар аҳамият дода шавад.

5. Дар зербоби 2.3 (с.123-141) хеле хуб таъкид карда шудааст, ки “ташаккул ва баланд бардоштани самаранокии дастгирии соҳибкории саноатӣ бознигарии системаи мавҷудаи институтионалий, аз ҷумла, мониторинги унсурҳои амалкунандай зерсоҳтори дастгирии рушди соҳибкории саноатӣ дар ҷумхурӣ талаб мегардад”(с.139). Мантиқан мебоист оид ба асосҳои методологии ташаккул ва баланд бардоштани самаранокии дастгирии рушди соҳибкории соҳаҳои саноати кишвар таваҷҷуҳӣ бештар зоҳир мегардид.

6. Дар доираи кори диссертатсионӣ барои бозҳам асоснок кардани натиҷаҳои он хуб мебуд агар, ба манбаъҳои методологии механизми фаъолгардонии фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир дар минтақаҳо эътибори бозҳам бештар дода мешуд.

7. Муаллиф дар асоси натиҷаҳои моделсозии самтҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир ба ҳулосаҳои амиқ оиди тақмилдиҳии дастгирии давлатии самтҳои перспективии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир омадааст (зербоби 4.3). Хуб мешуд, агар муаллиф дар ин радиф пешниҳодҳои мушаххаси илмӣ оид ба роҳу усулҳои амалисозии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро асоснок менамуд ва он гоҳ натиҷаи таҳқиқот боз ҳам бойтар мегашт.

8. Ҳулосаи ҷамъиатӣ оид ба диссертатсия.

Норасогиҳо ва камбудиҳои номбаркардашуда ба мазмуни мусбии диссертатсия таъсири ҷиддӣ намерасонанд ва хислати тавсиявӣ доранд. Вобаста ба ин қайд кардан мумкин аст, ки диссертатсияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар сатҳи баланди илмӣ иҷро шудааст.

Дар маҷмуъ бояд қайд кард, ки диссертатсияи мазкур дар мавзуи “Такмилдихии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон” таҳқиқоти илмии мустақилона ва ба пуррагӣ анҷомёфта буда, навгониҳои илмӣ-методологӣ ва амалиро дар худ таҷассум менамояд, ки ба ҳалли муаммоҳои болобарии самаранокии сиёсати давлатии рушди соҳибкории саноатии инноватсионии рақобатпазир дар минтақаҳо, инчунин ба рушди иқтисодиёти саноати ватани мусоидат менамояд.

Автореферати кори диссертационӣ таркиби асосӣ, навгониҳои илмӣ ва мушахассоти диссертатсияро тавсиф намуда, интишороти муаллиф дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро бо таҳияи муқаррароти назариявӣ-методологии моҳияти такмилдихии дастгигии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистонро ифода менамояд. Диссертатсия соҳтори мантиқан мукаммал дошта, натиҷаҳои илмии бадастовардашудаи муаллиф арзиши илмӣ-методологӣ доранд, ки асосҳои назариявию амалии такмили механизмҳои такмилдихии дастгигии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро тақвият медиҳанд.

Кори диссертационии тақризшаванда аз рӯйи муҳиммият, мазмуну муҳтаво, гузориши масъалаҳо, усулҳои таҳқиқот, натиҷаҳои назариявию методологӣ ва амалии бадастомада ба талаботҳои Низомномаи Комиссияи олии атtestатсияни назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва бандҳои 67, 69-и “Тартиби додани дараҷаи илмӣ”, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, таҳти №295 тасдиқ карда шудааст, ҷавобғӯ мебошад.

Бинобар ин, муаллифи он Қаюмӣ Шаҳзода Тағо сазовори дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.04 – Иқтисодиёти соҳавӣ ва (08.00.04.01-Иқтисодиёти саноат ва энергетика) мебошад.

Муқарризи расмӣ,
профессори кафедраи назарияи иқтисодӣ
ва иқтисодиёти ҷаҳони Донишгоҳи
Славянини Россия ва Тоҷикистон, доктори
ilmҳои иқтисодӣ, профессор, академики
Академияи байналхалқии мактабҳои олий

 Комилов С.Ч.

Имзои Комилов С.Ч.-ро тасдиқ менамоям.

Сардори шуъбаи кадрҳои Донишгоҳи
славянини Россия ва Тоҷикистон

 Раҳимов А.А.

Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, к. М.
Турсунзода, 30 Телефон: +992917505401 E-mail: sirodj.tj@mail.ru

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ, доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Ризозода Тӯра Раббим (Ризоқулов Тӯрақул Раббимқулович) ба диссертатсияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар мавзуи «Такмилдии дастгири давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.04 – Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01 – Иқтисодиёти саноат ва энергетика)

1. Мутобиқат ба соҳаи таҳқиқот

Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар мавзуи «Такмилдии дастгири давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» таҳқиқот бурдааст, ки он ба Шиносномаи номгӯи ихтисоси Комиссияи олии аттестацонии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи ихтисоси 08.00.04 – Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01 – Иқтисодиёти саноат ва энергетика) мутобиқ мебошад. Аз ҷумла, ба: 1. Таҳияи методҳо, механизмҳо ва афзорҳои нав, мутобиқсозии мавҷуди онҳо дар амалкарди иқтисодиёт, ташкил ва идоракунии иттиҳодияҳои хочагидорӣ дар соҳаи саноат ва комплекси сӯзишворию энергетикӣ; 11. Асосҳои назариявӣ ва методии таъмини рақобатпазирии истеҳсолкунандагони маҳсулоти саноатӣ, ташаккул ва рушди истеҳсолоти саноатии воридотивазқунанда ва ба содирот нигаронидашуда; 12. Ҷойгиркунӣ ва асосҳои ташкил доир ба баланд бардоштани самаранокии истеҳсолоти саноатӣ ва энергетика; 13. Бизнес-чараёнҳо дар корхонаҳои саноатӣ ва энергетика. Назария ва методологияи коркард, банақшагирӣ ва ояндабинии бизнес-чараёнҳо дар соҳаҳои саноат ва энергетика; 17. Механизмҳои тағйирёбии шаклҳои моликияти (хусусигардонӣ, миллиқунонӣ, ҳамгириӣ, файриинҳисорсозӣ ва гайра) иттиҳодияҳои хочагидорӣ дар соҳаи саноат ва мұчтамаи сӯзишворию энергетикӣ ва арзёбии арзиши бозории онҳо. 18. Шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ дар саноат ва энергетика. Тартиби таҳия ва татбиқи лоиҳаҳои шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ дар соҳаҳои саноат ва энергетика, самаранокӣ; 35. Асосҳои назариявӣ ва методии ташаккулёбӣ ва рушди истеҳсолоти саноатии воридотивазқунанда ва ба содирот нигаронидашуда; 36. Дастгирии инфрасоҳтории рушди инноватсионии саноат ва энергетика. 37. Минтақаҳои саноатӣ ва шаҳракҳои саноатӣ. Нуқтаҳои рушди саноатӣ

ва истифодаи самараноки иқтидори саноатӣ ва энергетикӣ мувофиқат мекунад.

2. Муҳиммият ва зарурати баргузории таҳқиқот

Дар шароити муосире, ки муносибатҳои бозорӣ ҳамаҷониба инкишоф ёфтааст, рушди устувории тараққиёти иқтисодиёти миллӣ бештар аз самаранокии фаъолияти соҳибкорӣ ва рақобатпазирии он вобаста аст. Илова бар он, чунин рақобатпазирӣ то чӣ андоза ба манфиатҳои давлатӣ мутаносиб аст, аҳаммияти хосай ҳудро дорад. Эҳё намудани шароити муносиб барои фаъолияти соҳибкорӣ тавассути фишангҳои андозӣ, маъмурӣ, назоратӣ, сиёсати пулии қарзӣ дар низоми дастгирии давлатӣ унсурҳои асосӣ мебошад.

Аз охири асри XX оғоз ёфта, дар тараққиёти иқтисодиёти ҷаҳонӣ динамизми баланди рушд, характеристи интенсивии истеҳсолот мушоҳида карда мешавад. Бинобар ин, зарурати боз ҳам такон додан ба рушди соҳибкорӣ, баланд бардоштани сифати навъҳои молҳои истеҳсолшаванд, аз он ҷумла дар соҳаи саноат қонеъ гардондани талаботи ҷамъият зоҳир мегардад. Дар баробари ин, дар бахши соҳибкорӣ масъалаҳои гузараш ба рақамикунонии истеҳсолот, ҷустуҷӯ ва коркарди иттилоот (илм, технология, идоракунӣ), ҷорӣ намудани технологияҳои нав дар истеҳсоли молу маҳсулотҳои гуногун ба назар мерасад. Амалишавии ин вазифа, дар умум, маҷмуи самтҳои ба ҳам алоқаманд, аз ҷумла ҳадафҳо ва афзалиятҳои рушди иҷтимоӣ, такмилдиҳии ҷанбаҳои институтсионалии он ва сиёсати иҷтимоию иқтисодиро талаб менамояд.

Дар фаъолияти соҳибкорӣ аллакай ҳочагидорӣ баҳри гирифтани фоида нокифоя мебошад, таъмини рақобатпазирӣ ҳам дар сатҳи дохила, ҳам дар сатҳо беруна, самаранокии ҷалби омилҳои истеҳсолии ватанӣ авлавиятҳои маҳсусро қашф намудааст. Бо ибораи дигар, имрӯз, пеш аз ҳама, соҳибкор дар фаъолияти худ бояд ҳадафу вазифаҳои дарозмуддатро роҳнамоӣ кунад.

Вазифаи асосӣ ин аст, ки ҳадди аксар дар айни замон ва таъмини устувории молиявию иқтисодии фаъолияти ташкилотҳои соҳибкорӣ барои муддати дароз (устувории стратегии корхона). Соҳибкор бояд дар самти таъмини рақобатпазирӣ, дар навбати аввал, аз дастгириҳои давлатӣ, прогресси илмӣ, ташкилий, идоракунӣ, молиявӣ, инфрасоҳторӣ бархурдор бошад.

Айни замон соҳибкорони ватанӣ дар иқтисодиёти миллӣ дар самтҳои ба эътидол овардани иқтисодиёт, азnavsозию барқарор ва рушди иқтисодиёти миллӣ саҳми бузург дорад. Баҳши соҳибкорӣ, хусусан, дар истифодаи усулҳои самарабаҳши ҳочагидорӣ, ҳавасманд намудани фаъолияти

инноватсионии инвестиционии аҳолӣ, ҷалби захираҳои истеҳсолии ватанӣ ба ҷараёни истеҳсолот нақши маҳсусан қалон мебозад. Дар бораи масъалаи мазкур дар Паёми Асосогузори сулху ваҳдати миллӣ - Пешвои муаззами миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба нақши бахши соҳибкорӣ арзёбии мусбат дода шудааст. Алалхусус, дар яке аз суханрониҳояшон чунин омадааст: “Танҳо дар соли 2023 соҳибкорони мамлакат 715 корхонаи нави истеҳсолӣ бо 5 ҳазор ҷойи корӣ сохта, ба истифода супориданд. Соли ҷорӣ аз ҷониби соҳибкорони ватандӯст дар соҳаи маориф 117 иншоот барои беш аз 43 ҳазор хонанда бунёд гардида, дар соҳаи тандурустӣ соҳтмону азnavsosii 139 иншоот анҷом дода шуд. Бо истифода аз фурӯsat, ба ҳамаи соҳибкорону сармоягузорони бонангӯ номуси кишвар барои ташабbusҳои созандаашон ба хотири ободиву пешрафти Ватани маҳбубамон миннатдории самимӣ изҳор менамоям. Ҳукумати мамлакат ва мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ вазифадоранд, ки барои баланд бардоштани шаффоғият, боз ҳам беҳтар гардонидани фазои соҳибкориву сармоягузорӣ ва бартараф кардани монеаҳои маъмуригу сунъӣ дар ин самт тадбирҳои саривақтиро амалӣ созанд ва ташабbusҳои соҳибкоронро ҳаматарафа дастгирӣ намоянд”. Дар ҳақиқат, дар инкишофи ташабbusкорӣ, фаъолияти навоварона ва ниҳоят муътадил гардонидани иқтисодиёт ва рушди иҷтимоии давлат ба бахши соҳибкорӣ Ҳукумати ҷумҳурӣ аҳаммияти аввалиндараҷа дода истодааст.

Барои таъмини рушди босуботи иқтисодиёти Тоҷикистон маълум аст, ки бештар ба масъалаҳои инкишоф додани истеҳсолоти илмталаб, пешниҳоди молҳои рақобатпазир барои содирот, имконияти пурра қонеъ гардонидани талаботи бозори доҳила ва бернуна диққати маҳсус дода шавад. Ниҳоде, ки вазифаҳои мазкурро иҷро намудан мусоидаткунанда дар шароити рушди муносибатҳои бозорӣ ин соҳибкории хурду миёна мебошад. Зеро онҳо қобилияти баланд дар масъалаи ҷандирнокӣ, мутобиқ шудан ба талаботи бозор, қобилияти зуд тағиیر додани соҳтори истеҳсолот, зуд ҷорӣ ва татбиқи технологияи нав, истифоданамудани пешрафти прогресси илмӣ техникиро дорад.

Аммо, дар айни замон ҷузъи асосии иқтисодиёти бозорӣ субъектҳои бахши соҳибкорӣ ба сатҳи зарурии интизории рақобатпазирӣ нарасидааст. Дар ин бобат, яке аз самтҳои ояндадори дигаргунсозии ҳолати мазкур дастгирии давлатӣ мебошад, ки нуқсонҳои мавҷударо бартараф намуда, барои баланд бардоштани рақобатпазирӣ бахши соҳибкорӣ дар соҳаи саноат мусоидат намояд.

Олимону сиёсатмадорон, мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ дар маҳалҳо, ташкилотҳои ҷамъиятӣ, эътироф мекунанд, ки айни замон

соҳибкории рақобатпазир дар бахши воқеӣ, маҳсусан, дар соҳаи саноат дар ободкориву созандагии кишвари азизамон нақши калидӣ дорад.

Мушкилоте, ки ҳоло дар иқтисодиёти миллӣ ва минтақавӣ қарор дорад, гузаштан ба роҳи инноватсионии рушд мебошад, ки бидуни соҳибкорони рақобатпазири саноатӣ ғайриимкон аст.

Диссертатсияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо ба таҳқиқи масъалаи мазкур равона шудааст, ки ҳам аз нуқтаи назарияи амалия ва ҳам аз нуқтаи назари илми иқтисодии ватанӣ ҷолиби диққат, саривақтӣ ва аҳаммияти баланди стратегӣ дошта мебошад.

3. Дараҷаи асоснокӣ ва мӯътамад будани хулосаҳо ва тавсияҳо

Дар диссертатсия, ҳамчун ҳадаф рушди назарияҳои соҳибкорӣ, танзими давлатии иқтисодиёт дар радифи таҳқиқи механизмҳои шаклгирӣ ва рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар минтақаҳои алоҳида ва ҷумҳурий, дар умум, баррасӣ гардида, коркарди тавсияҳо баҳри такмилдиҳии механизми дастгирии давлатӣ ба назар гирифта шудааст.

Навоварии илмии рисола дар ғанӣ гардонидан ва асосноккунии консепсияҳои дастгирии давлатии рушди фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир, мудаллал намудани методолгияи он, коркарди тадбирҳои илмӣ-амалӣ баҳри такмилдиҳии фиshanгҳои дастгирии давлатие, ки барои инкишофи соҳибкории саноатии рақобатпазир равона гардида мебошад.

Натиҷаҳои назаррасе, ки моҳияти навгонии илмии диссертатсияро инъикос мекунанд, инҳо мебошанд:

- низомбандӣ ва асоснок намудани равишҳои назариявӣ-методологии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир баҳри густариши маҳсусгардонии фаъолияти истеҳсолии воридотивазкунанда ва ба содирот нигаронидашуда;
- муайян намудани механизми иқтисодӣ ва ташкилии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир, гурӯҳбандии онҳо, ворид намудани мушаххасот ба мундариҷаи вазифаҳои асосии мақомоти ҳокимияти давлатӣ дар самти дастгирӣ;
- муайян намудани усулҳои баҳогузории рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар чорҷӯбаи таҳлили сатҳи таъминокӣ бо захираҳо, зерсохторҳо ва иттилоот.
- асоснок кардани тавозуни байнисоҳавӣ бо назардошти дастоварди ҳадафҳои стратегии рушди иқтисодиёти миллӣ ва фаъолияти инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазири кишвар;

- мушаххас намудани самтҳои асосии баланд бардоштани самаранокии фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар ва такмилдиҳии механизми дастгирии давлатии шаклҳои соҳибкории саноатӣ;
- коркард намудани механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон, ки ба таъмини рақобатпазирии корхонаҳои хурду миёнаи саноатӣ дар шароити Созмони умумиҷаҳонии савдо (СУС) мусоидаткунанда.
- таҳияи амсила оид ба шаклҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон, дар самти тадқиқотҳои илмӣ ва таҷрибавӣ, машваратию маркетингӣ;
- асоснок намудани самтҳои асосии такмилдиҳии механизми рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири воридотивазқунанда;.
- муайян намудани имкониятҳои рушди соҳибкории франчайзингӣ дар Тоҷикистон бо таваҷҷуҳ ба пешниҳоди роҳу усулҳои татбиқи он дар бахшҳои мухталифи саноати кишвар;
- дар диссертатсия муқарроротҳои назариявӣ ва тавсияҳои амалӣ ҷиҳати такмилдиҳии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир бо таваҷҷуҳ ба дастгирии воридоти технологияи пешрафта, иттиҳоди ширкатҳои нав, озмоишгоҳҳо, таъсиси институтҳои молиявӣ-ҳамоҳангсозии рушди инноватсионӣ коркард карда шудааст.

4. Соҳтор, арзёбии моҳият ва сатҳи комилии диссертатсия

Диссертатсия аз муқаддима, панҷ боб, натиҷаҳо ва пешниҳодҳо, феҳристи адабиёти истифодашуда шомили 312 номгӯй ва руйхати мақолаҳои чопшуда 33 номгӯй иборат аст. Кори тадқиқотӣ дар 345 саҳифаи матни асосӣ, шомили 30 ҷадвал ва 22 расм баён шудааст.

Дар **муқаддима** аҳаммият ва мубрамияти мавзуи диссертатсия асоснок гардида, дараҷаи таҳқиқот, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, асосҳои назариявӣ - методологии таҳқиқот, аҳаммияти назариявӣ ва амалии диссертатсия баён гардидааст.

Дар боби якум - «Асосҳои назариявию методологии такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» - асосҳои илмии рушд, моҳият ва таҷрибаи дастгирии давлатии соҳибкории саноати рақобатпазир дар ҷумҳурӣ, тавсияву таҳлилҳои пешниҳодшудаи олимон, иқтисоддонҳо мавриди истифода ва баррасӣ қарор дода шудааст(С. 22 - 85).

Муаллиф дар фасли нахустини диссертатсия назарияҳои гуногуни соҳибкориро бо далелҳо иброз намуда, қайд менамояд, ки рушди устувори иқтисоди миллӣ ва рақобатпазирӣ бо ташаккул ва инкишофи бахши соҳибкорӣ, аз ҷумла соҳибкории саноатӣ, робитаи зич дорад. Бинобар ин, ташаккул, фаъолият ва дастгирии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар қишвар ва минтақаҳои он бо вазифаҳои дастрасӣ ба рақобатпазирӣ иқтисоди миллӣ ва афзоиши сатҳи некуаҳволии мардум пайвандии наздик доранд. Дар ин замина, мушкилоти густариши фаъолияти соҳибкорӣ, аз ҷумла соҳибкории саноатии рақобатпазир чун таъминкунандай шуғли босамар, тавсеаи тавонмандии содиротии мамлакат ва сатҳи амнияти иқтисодӣ бояд дар маркази омӯзиш қарор гирад (С. 22-35).

Вобаста ба мавзуи таҳқиқот муаллиф намудҳои ҳамкории мутақобила ба се гуруҳ чудо карда шудааст, яъне ҳамкории мутақобилаи иқтисодӣ, ҳамкории мутақобилаи ҳуқуқӣ, ҳамкории мутақобилаи созмондӣ. Дар зери мағҳуми «ҳамкории мутақобилаи созмондӣ» шаклҳои гуногуни иштироки намояндагони тарафҳо дар соҳтори тарафи дигари пешбинӣ кардааст. Аз як тараф, иштироки намояндагони давлат дар мақомоти идоракуни корпоративии бахши соҳибкории саноатӣ, ёинки иштироки субъектҳои соҳибкории саноатӣ дар мақомоти таъсиррасон ба қабули қарорҳои давлатӣ, ёинки фароҳам овардани шароити мусоид ва ғайраҳо мебошад. (С. 39-42).

Яке аз ҷанбаи ҷолиби дикқат дар фасли якуми диссертатсия дар он аст, ки тибқи таҳлил категорияи «дастгирии давлатӣ» аниқ карда шудааст, ки таҳти ин мағҳум ташаккули огоҳонаи воситаҳои иқтисодӣ ва ҳуқуқӣ аз тарафи мақомоти давлатӣ, ба вучуд овардани механизмҳо барои рушди фазои рақобат дар бахши соҳибкорӣ ва сармоягузорӣ дар он, фахмида шудааст. Ба сифати амалисозии сиёсати давлатӣ дар фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир усулҳои калидӣ, баҳусус, усули барномавию ҳадафмандӣ; протексионизм (ҳимояи соҳибкорони ватанӣ); низомнокӣ (аз нуқтаи назари ягонагӣ дар муносибат ба ҳамоҳангозии сиёсати давлатӣ дар сатҳи ҷумҳурияйӣ, минтақавӣ ва маҳаллӣ); мушаххасот ва ҳадафмандии танзим; маблағгузорӣ-расонидани ёрии молиявӣ; интихобӣ пешниҳод гардидааст (С.49-51).

Дар диссертатсия аҳаммияти маҳсус ба таҷрибаи хориҷӣ дода шудааст. Алалхусус, таҷрибаи қишварҳои хориҷии зерин Ҷопон, Ҷин, Русия, Туркия ва дигарон баррасӣ гардидааст. Дар асоси он муаллиф хулоса намудааст, ки аз таҷрибаи хориҷӣ дар татбиқи босамири иқтидори рақобатпазирӣ корхонаҳои саноатӣ масъалаҳои зеринро инобат гирифтан

зарур аст: – равиши равандҳои кластерсозии соҳа, таъмини ҳамкории мутақобилаи илм, маориф ва соҳибкорӣ, маҳсусгардонӣ ва концентратсияи истеҳсолот; – ташаккули муҳити мусоиди ниҳодӣ (институтсионалӣ); – ҳавасмандгардонии сифатноки соҳибкорони саноатӣ бо истифода аз иқтидорҳои технологи содиротӣ (С. 74-84).

Дар боби дуюм, «Ҳолати мусоири дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» ва вазъи ин соҳа таҳлил шуда, самтҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар ҷумҳурӣ чудо карда шудааст, ҳамчунин, самаранокии дастгирии давлатии соҳибкории саноатӣ бо дарназардошти хусусиятҳои минтақаҳо арзёбӣ гардидааст (С. 86 - 140).

Диссертант қайд менамояд, ки маҳз татбиқи бомароми дастгирии давлатӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири Ҷумҳурии Тоҷикистон имкон фароҳам овард, ки минтақаҳои кишвар ба минтақаҳои зерини саноатӣ тақсимбандӣ карда шаванд: минтақаи рушдёфтаи саноатӣ–вилояти Суғд ва вилояти Ҳатлон; минтақаи рушдёбандаи саноатӣ–шахри Душанбе ва ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ; минтақаи саноатии оғозкунанда ва дар ҳоли рушд–Вилояти Муҳтори Кӯҳистони Бадаҳшон. Ин равияи муаллиф мантиқан дуруст аст (С. 88 - 93).

Диссертант дар хулоса таъкид менамояд, ки омилҳои асосии монеарасон ба фаъолияти инноватсионӣ дар соҳторҳои соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон инҳоянд: мавҷуд набудани ҳаритаи рушди саноати маҷал; норасоии (дефисити) маблағҳои гардони ҳудӣ; – надоштани иттилоот ё сатҳи пасти дониши ҳуқуқии соҳибкорони саноатӣ оид ба дастгирии давлатӣ; ҳатари баланди молиявию иқтисодӣ; набудани маҳзани иттилоот дар мавриди дастгоҳ, таҷҳизот ва технологияҳои мусоири инноватсионӣ барои соҳибкорони истеҳсолӣ; норасоии шадиди кадрҳои баландиҳтисос; пардохтпазирии музди пасти меҳнат аз ҷониби соҳибмулкон ба мутахассисон; ноустувории механизми ҳамкориҳои бахши хусусӣ бо давлат; набудани интегратсияи илм бо истеҳсолот, набудани ҳамкориҳои судманди соҳибкорони саноатӣ бо олимон ва ихтироъкорон. (С. 101-103).

Муаллиф бо истифодабарӣ аз усули гуногуни таҳқиқот натиҷаҳои муҳимро ба даст оавардааст. Алалхусус, нишондодҳои зерни мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст: шумораи корхонаҳои саноатии фаъолиятдошта, мавсимиӣ ва аз фаъолият бозмонда, ҳиссаи бахшҳои алоҳидаи саноат дар кишвар, ҷалби сармояи хориҷӣ дар соҳаҳои алоҳидаи саноатӣ, маълумот дар бораи истифодаи неруи барқ дар

соҳаҳои саноати Тоҷикистон ва ғайраҳо. Дар асоси он тадбирҳои марбут ба дастгирии давлатӣ муайян гардидааст. Инчунин, бунёди фазои мусоиди институтсионалӣ, инкишофи унсурҳои системаи инноватсионии миллӣ ва минтақавӣ, рушди зерсохторӣ, раванди татбиқи барномаҳои омӯзишию бозомӯзӣ кадрҳо, мусоидат барои истиқомати муносиб, дарёфти бозорҳои маҳсулоти тайёр (С. 105-122).

Дар ин бахши диссертатсия бо дарназардошти ичрои вазифаҳои барномавӣ-ҳадафмандӣ, дастгирии давлатии соҳибкории саноатӣ турӯҳбандӣ карда шудааст. Алалхусус, турӯҳи минтақаҳое, ки маҳсус ба дастгирии давлатӣ эҳтиёҷ доранд, тафриқа кардани (дифференсиатсия) самтҳо ва миқёси дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатӣ барои минтақаҳои алоҳида таҳқиқ карда шудааст (С. 136).

Бо андешаи муаллиф, барои дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир андешидани тадбирҳои зерин мувофиқи мақсад аст: таъсиси фондҳои давлатӣ бо мақсади бимаи (сугуртаи) хатари (риски) сармоягузории тиҷоратӣ; барқарорсозии механизми самарбахши ҳамкории байни соҳибкорони саноатӣ бо бонкҳои тиҷоратӣ; истифодаи системаи ягонаи мизони қарздиҳии бонкӣ вобаста ба афзалияти тарҳҳои соҳибкорӣ; ҷорисозии васеи чунин шаклҳои дастгирии молиявию қарзӣ, монанди лизинг, факторинг, форфейтинг, франчайзинг, қарздиҳии венчурӣ; ташаккули системаи бонкҳо, ки ба самти дастгирии соҳибкории саноатии рақобатпазир нигаронида шудааст; таъсиси фондҳои кафолатӣ барои сармоягузории хориҷӣ дар соҳаи соҳибкории саноатии ватанӣ бо мақсади тақвияти содироти маҳсулоти рақобатпазир” (С. 139-140).

Дар боби сеюм – «Дастгирии давлатии сармоягузорӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири Тоҷикистон» - усулҳои асосии дастгирии давлатии сармоягузорӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазириӣ, раванди татбиқи механизмҳои он, методҳои хатари амнияти сармоягузорӣ асоснок карда шудааст (С. 141-195).

Бо андешаи муаллиф, барои баҳодиҳӣ ба амнияти сармоягузорӣ, чунин самтҳоро таҳлил намудан зарур аст: таҳлили нишондиҳандаҳои фаъолнокии субъектҳои хочагидор; динамика ва соҳтори сармоягузориҳо ба сармояи асосӣ (аз рӯйи фаъолият, тақсимоти ҳудудӣ, сарчашмаҳои маблағузорӣ); баҳодиҳии миқёс ва маҳсулнокии ҷараёнҳои инноватсионӣ дар иқтисодиёт(С. 143).

Диссертант бо коркарди амсилаи математикӣ вобастагии рушди тиҷорати хориҷӣ ва ҷалби сармояи хориҷӣ дар баъзе вилоятҳо ва шаҳри Душанберо ҳисоб намудааст. Ба андешаи муаллиф, барои кишварҳои

алоҳида, маҳсусан, кишварҳои хурди кушод «доми ҷолибият»-и сармоягузорӣ ин узвият дар гурӯҳҳои ҳамгирои минтақавии иқтисодӣ, асосан, мезосатҳи ҳамгироӣ мебошад. Қайд менамояд, ки дар шароити иқтисоди бозорӣ нақши ҳамгирои иқтисодӣ дар рушди заминаҳои институтионалии рушди иқтисоди бозорӣ ҳалкунанд мебошад. Ҳалли муаммоҳои зерин ҷалби сармояи хориҷӣ, таъмини амнияти сармоягузорӣ ва муҳайё соҳтани фазои сармоягузорӣ дар кишвар ба хотири рушди иқтисоди миллӣ мебошад. (С.150-153).

Дар диссертатсия қайд карда шудааст, ки дар ташкили иқтисодиёти рақобатпазир рушди системаи миллии инноватсионӣ ва инфрасоҳтори инноватсионӣ омили бунёдӣ ба ҳисоб меравад. Мушоҳида менамоем, ки маҳз яке омилҳои расидан ба дастовардҳои назаррас таъсири инфрасоҳтори инноватсионӣ мебошад, ки тавассути он дар бозори ҷаҳонӣ мавқеи хосса ва саҳми назаррас пайдо кардаанд (С. 164-165).

Дар доираи тадқиқот ошкор карда шудааст, ки инфрасоҳтори инноватсионии соҳибкории саноатӣ бояд аз ҷузъҳои зерин: истеҳсолӣ–технологӣ, молиявӣ, иттилоотӣ–таҳлилӣ ва экспертӣ–машваратӣ, инчунин, паркҳои технологӣ ва илмӣ, марказҳои инноватсионӣ ва марказҳои интиқоли технологияҳо, бизнес–инкубаторҳо ва соҳторҳои инноватсионӣ, иттилоотӣ, илмию техникӣ, шабакаҳо, коршиносони машваратӣ ва ширкатҳои муҳандисӣ, сармоягузорони институтионалии давлатӣ ва хусусӣ иборат бошад (С. 176-179).

Муаллиф самтҳои асосии дастгирии давлатиро дар ташаккули сиёсати инноватсионӣ чунин шарҳ медиҳад: - самаранокии истифодаи неруи инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир, тақвияти тадбирҳоро доир ба фароҳам овардани заминai инфрасоҳтори фаъолияти устувор, ташаккули фазои мусоиди институтионалӣ, маблағгузории лоиҳаҳои инноватсионӣ, қарздиҳӣ, дастгирии давлатӣ аз ҳисоби буҷет, содагардонии муносибатҳои содиротию воридотӣ ва ғайра (С. 190-195).

Дар боби чорум – «Такмилдиҳии механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» – таъмини рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ дар шароити СУС, механизми идоракуни ҳамгирои байналмилалии корхонаҳои хурду миёна, моделсозии шаклҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатӣ баррасӣ гардидааст (С. 196-245).

Муаллиф исбот намудааст, ки нарҳ ва сифати маҳсулоти истеҳсолшаванда (хизматрасонӣ) ду омили муҳимми рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ мебошад. Мутаассифона, дар аксари ҳолатҳо

тағыйирёбандадаҳои мазкур аз омилҳои берунӣ вобастагӣ дошта, ба амнияти иқтисодии соҳибкории саноатии рақобатпазир таҳдид меқунанд. Таваҷҷуҳи ками соҳибкорони саноатӣ ба навоварӣ ва рақобатпазирии маҳсулоти истеҳсолшудаи воридотивазкунанда ва ба содиротнигаронидашуда (С. 212).

Диссертант модели концептуалии рушди ҳамгирои байналмилалии соҳибкории саноатиро коркард ва пешниҳод намудааст, ки идоракунӣ тавассути таъсис ва таҳияи механизми танзимӣ сурат бояд гирад. Инчунин, механизми идоракунии стратегии рушди он чунин арзёбӣ мегарданд: коркарди стратегияҳои рушди иҷтимоию иқтисодӣ дар асоси муайян намудани афзалиятҳое, ки татбиқи вазифаҳои асосии идоракунӣ, рушди афзалиятҳои рақобатии соҳибкории саноатиро дар бозорҳои беруна гузариш ба усулҳои барномавио мақсадноки дастигирӣ лоиҳаҳои соҳибкории саноатии содиротӣ, ворид намудани лоиҳаҳои молиявии мақсаднок ба барномаҳои дастигирии соҳибкории саноатие, ки ба истеҳсоли маҳсулоти воридотивазкунанда машғул мебошанд (С. 218-222).

Барои тасдиқ ва ё рад намудани фарзияҳои пешниҳодшуда муаллиф усули экспертиро истифода намудааст. Респондентон ба усули тасодуфӣ аз байни соҳибкории саноатии рақобатпазир менечерони (роҳбарони) корхонаҳои хурду миёнаи шаҳри Душанбе интихоб шудаанд. Шумораи умумии экспертҳо 163 нафарро ташкил кардааст. Пас аз баррасии усулҳои арзёбии, яъне тавассути санчиши биномӣ таъсиргузор будани дастигирӣ давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазирро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон муаллиф ба хулосае омадааст, ки ташаккули комплексҳои инфраструктураи инкишофи соҳибкории саноатии рақобатпазир ва муассисаҳои маҳсуси дастигирӣ, ки ба талаботи рушди он ҷавобгӯ мебошанд, барои дастигирии фаъолияти соҳибкории хурд ва фароҳам овардани шароити мусоид ҷиҳати қонеъ гардонидани талаботи онҳо ба хизматрасониҳои босифати инфрасоҳторӣ аҳаммияти калон дорад. Аммо ҳоло соҳибкорон ба дастигирҳои молиявӣ ва қарзӣ бештар аҳаммият медиҳанд. (С. 232-243).

Дар боби панҷум – «Такмилдиҳии дастигирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири босуръат дар Тоҷикистон» – такмили механизми рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири воридотивазкунанда, соҳибкории франчайзингӣ, роҳҳои инноватсионии дастигирии давлатӣ баррасӣ шудааст (С. 246-302).

Дар бахши тавсиявии диссертатсия муаллиф таваҷҷуҳи бештари худро ба самтҳои татбиқи самаранокии сиёсати воридотивазкунанда дар асоси таъмини рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ додааст. Дар ин радиф андешаҳои зеринҳоро пешниҳод намудааст: - арзёбии бозор: омӯзиши ассортимент; хусусиятҳои нархгузорӣ ба маҳсулоти

омӯхташаванда; хизматрасонии пас аз фурӯш; таҳлили муҳлати хизмат ва кафолат; - чорӣ намудани техника ва технологияҳои пешқадам дар самти соҳибкории саноатӣ ва ғайра (С. 255-260).

Дар натиҷаи таҳлилҳо муаллиф муайян намудааст, ки барои таъмини рушди устувори соҳибкории саноатии рақобатпазир дар бахши тиҷорати хурду миёна дар асоси франчайзинг, таҳлилиро ҳоҳои мутобиқсозӣ ва табдил додани унсурҳои модели франчайзинг ба воқеяяти нав ва таҳияи нақшай концептуалии рушди устувори он зарур аст. Франчайзингро дар иқтисоди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ҳамчун имкони ҳалли мушкилоти мавҷуда дар заминай ташкили ҳамкории самараноки байни ҳамаи иштирокчиёни муносибатҳои франчайзингӣ, як самти муҳимми ноил шудан ба ҳадафҳои стратегии рушд шинохтан ба мақсад мувофиқ мебошад (С. 265-278).

Дар диссертасия бо тарзи алоҳида асоснок карда шудааст, ки бояд дар системаи дастигирӣ давлатии рушди инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар минтаҷаҳои кишвар амалишавии тадбирҳои зерин зарур аст: –тиҷоратисозии натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ, аз ҷумла омода кардани истеҳсолот ва ба бозор ворид кардани маҳсулоти рақобатпазир; –такмили механизми хуқуқии ҳифзи барномаҳои компьютерӣ ва маркази маълумот бобати рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир; –таҳияи маҷмуаи: «Механизмҳои хуқуқии фаъолияти инноватсионӣ соҳибкории саноатии рақобатпазир ва тиҷоратисозии объектҳои моликияти зеҳнӣ» ва ғайра (С. 285-289).

Мувофиқи андешаи диссертант, барои рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ дар кишвар ва минтаҷаҳои он вобаста ба сиёсати инноватсионӣ ва таъмини рақобатпазирӣ истеҳсолот зеринҳо амалӣ карда шаванд: – дар асоси дастовардҳои илмии олимони ватанӣ татбиқ ва ба вучуд овардани самтҳои нави таҳқиқот доир ба рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир; –дастгирии комплексҳои технологияҳои муосир, таъсиси иттиҳодияҳо ва ширкатҳои нав, озмоишгоҳҳо, соҳторҳои молиявӣ дар марказҳои глобалии таҳқиқи технологияҳои нав ва паркҳои технологӣ; – таъсиси ниҳодҳои молиявӣ–ҳамоҳангсозии рушди инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир (иттиҳодияҳои бузург, ҳолдингҳо, кластерҳо, брокерҳои технологӣ ва ғайра) (С. 293-301).

Дар хулоса ва пешниҳодҳо аз тадқиқоти диссертационӣ натиҷаҳои асосии бадастоварда ҷамъбаст гардидаанд.

5. Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия

Аҳаммияти назариявии таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки муқаррароти илмии диссертатсия барои ғанӣ гардонидан ва инкишофи назарияи соҳибкорӣ, консепсияҳои саноатикунонӣ, назарияи танзими давлатии иқтисодиёт, назария соҳаҳои иқтисодиёт, идорақунии стратегӣ ва назарияи навсозӣ мусоидат мекунанд. Инчунин, муқаррароти илмӣ, ҷанбаҳои методологӣ ва воситаҳои методие, ки дар диссертатсия коркардгардида барои такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир, тавсияҳо ва пешниҳодоти мушаххас барои рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир бо назардошти вазъи ҳозира, хусусиятҳои мушаххаси иҷтимоӣ-иқтисодӣ, ҳудудӣ ва эҳтиёҷоти объективии иқтисодиёти трансформатсионии бозории Ҷумҳурии Тоҷикистон иборат аст.

Инчунин, қисматҳои назариявию методологии таҳқиқотро метавон дар такмили матни лексияҳо, барнома ва дастурҳои таълимию методии фанҳои таҳсилоти олӣ: «Танзими давлатии иқтисодиёт», «Асосоҳои соҳибкорӣ», «Иқтисодиёти соҳавӣ», “Иқтисодиёти саноат”, ки ҳангоми омода намудани мутахассисон дар соҳаи иқтисодиёт истифода бурд. Тавсияҳои коркардшудаи муаллиф барои рушди механизмҳои шарикии давлат ва бахши хусусӣ, ҷориҷавии шаклу усулҳои инноватсионии ташкили истеҳсоли маҳсулоти корхонаҳои соҳибкорони саноатии рақобатпазири ватанӣ мусоидат менамояд.

6. Эродҳо доир ба диссертатсия

Новобаста аз он ки диссертатсияи мазкур ҷанбаҳои зиёди бартариҳоро дорад, баъзе камбудихо низ ҷой дорад:

1. Мувофиқи мақсад буд, агар дар қисмати “мубранияти” рисола бо асосноккунии илмӣ - назариявӣ муаммоҳои аниқу саҳеҳ ташкили истеҳсоли маҳсулотҳои рақобатпазир аз ҷониби корхонаҳои соҳибкорони саноатии ватанӣ, ки боиси интиҳоби мавзуи мазкур мебошад, баён мегардид.

2. Дар қисмати “Дараҷаи таҳқиқи мавзуи илмӣ” олимони ватание, ки доир ба мавзуи таҳқиқотӣ фаъолият доштанд, қайд карда шудааст, вале беҳтар мегардид, агар ҳар як олими ватанӣ кадом самти масъалаи баррасишавандаро мавриди таҳлил қарор додааст, нишон дода шавад.

3. Дар қисмати дуввуми навгонӣ омадааст: “Коркарди механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии

рақобатпазир;”. Аммо ин чо, махсусан, кадом механизмҳо нишон дода нашудааст.

4. Дар зербоби 1.2., ки “Моҳият ва методологияи тақмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир” унвон дорад, бо тарзи мушаххас равияҳои методологияи тақмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир пурра инъикос нагардидааст, дар он бештар масъалаҳои шаклҳо ва самтҳои асосии дастгирӣ баррасӣ гардидааст.

5. Дар зербоби 2.2. “Омилҳои таъсиркунанда ба дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир” агар омилҳои таъсиркунанда боз ҳам васеътар дарҷ карда шавад, мувофиқи мақсад буд.

6. Дар саҳифаи 186-уми диссертатсия расм оид ба “Нақшай соҳтории унсурҳои асосии иқтидори инноватсионии соҳибкории саноатӣ” гирд оварда шуддааст, ки таҳлили пурраи худро наёфтааст. Хуб мешуд, муаллиф бояд ҳар яки қисматҳои алоҳидае, ки дар расм оварда шудааст, таҳлил карда, сарбории илмии онҳоро нишон медод.

7. Дар диссертатсия нокифоягии маълумотҳои омории расмӣ, ки сатҳи муосири рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирро нишон медиҳад, ба назар мерасад.

Вале метавон гуфт, ки камбузидҳои ҷойдошта ба кор таъсири манғӣ намерасонад, характеристери тавсиявӣ дорад ва диссертатсияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар сатҳи зарурӣ омода карда шуда, аз ҷиҳати мазмун мутобиқи талабот мебошад.

7. Тасдиқи ифодаи натиҷаҳои таҳқиқоти диссертационӣ дар нашрияҳои илмӣ

Асарҳои интишорнамудаи муаллиф хуносаву пешниҳодҳои дар диссертатсия ҷойдоштаро дар худ инъикос менамоянд. Дар асоси таҳқиқ ва натиҷаҳои илмиву амалии кори диссертационӣ муаллиф, дар маҷмуъ, 33 кори илмӣ, ки ҳаҷми умумӣ 26,3 ҷузъи чопӣ мебошад ба нашр расиданд, ки аз ҷумлаи онҳо 23 мақола дар маҷаллаҳо ва нашрияҳои илмии дохилшуда дар номгӯйи маҷаллаҳо ва нашрияҳои илмии тақризшуда ва тавсиядодаи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, як монография аз нашр бароварда шудаанд.

8. Мувофиқати автореферат ва диссертатсия ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Автореферат мазмуни асосии таҳқиқоти диссертатсияро ифода намуда, дар он натиҷаҳои асосии барои ҳимоя пешниҳодшуда бо шарҳи пурра асоснок карда шудаанд.

Умуман, диссертатсия дар мавзуи «Такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон», ба талаботҳои КОА-и дар назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва бандҳои 32, 33, 34 ва 35 Низомномаи “Тартиби додани дараҷаи илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз санаи “30” июни соли 2021 бо таҳти рақами №267 (қарори Ҳукумати ҔТ аз 26.06.2023 №295) тасдиқ гардидаст, мутобиқ буда, муаллифи он Қаюмӣ Шаҳзода Тағо сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.04 – Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01 – Иқтисодиёти саноат ва энергетика) мебошад.

Муққарризи расмӣ:

**Доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор,
муовини ректор оид ба робитаҳои
байналмилалии Донишгоҳи давлатии
ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон**

 Ризозода Тӯра Раббим

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд шаҳри Ҳуҷанд, 17-мкр-н, хонаи 1, Телефон: (+992) 3422 23594 E-mail: t_rizokulov@mail.ru

Имзои доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Ризозода Тӯра Раббимро тасдиқ мекунам,
Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои маҳсуси ДДҲБСТ Бобоев А.Ҳ.

«28» декабр 2024

*Ба Шурои диссертационии 6D.KOA-015-и назди
Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.С.
Осими (734042, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе,
хиёбони академикҳо Раҷабовҳо - 10)*

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертасияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар мавзуи «Такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.04 - Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01-Иқтисодиёти саноат ва энергетика)

1. Мутобиқати диссертасия ва ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертасия ба ҳимоя пешниҳод шудааст.

Диссертасияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар мавзуи «Такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» ба шиносномаи ихтисоси илмӣ бо бандҳои зерини Шиносномаи таҳассусҳои Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 08.00.04 – Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01-Иқтисодиёти саноат ва энергетика) мутобиқ аст: 1. Тахияи методҳо, механизмҳо ва афзорҳои нав, мутобиқсозии мавҷуди онҳо дар амалкарди иқтисодиёт, ташкил ва идорақунии иттиҳодияҳои хочагидорӣ дар соҳаи саноат ва комплекси сӯзишвориу энергетикӣ; 11. Асосҳои назариявӣ ва методии таъмини рақобатпазирии истеҳсолкунандагони маҳсулоти саноатӣ, ташаккул ва рушди истеҳсолоти саноатии воридотивазкунанда ва ба содирот нигаронидашуда; 12. Ҷойгиркунӣ ва асосҳои ташкил доир ба баланд бардоштани самаранокии истеҳсолоти саноатӣ ва энергетика; 13. Бизнес-чараёнҳо дар корхонаҳои саноатӣ ва энергетика. Назария ва методологияи коркард, банақшагирий ва ояндабинии бизнес-чараёнҳо дар соҳаҳои саноат ва энергетика; 17. Механизмҳои тағийирёбии шаклҳои моликияти (хусусигардонӣ, милликунонӣ, ҳамгироӣ, гайриинҳисорсозӣ ва гайра)

иттиҳодияҳои хочагидорӣ дар соҳаи саноат ва мұчтамаи сўзишворио энергетикӣ ва арзёбии арзиши бозории онҳо. 18. Шарикии давлат ва баҳши хусусӣ дар саноат ва энергетика. Тартиби таҳия ва татбиқи лоиҳаҳои шарикии давлат ва баҳши хусусӣ дар соҳаҳои саноат ва энергетика, самаранокӣ; 35. Асосҳои назариявӣ ва методии ташаккулёбӣ ва рушди истеҳсолоти саноатии воридотивазкунанда ва ба содирот нигаронидашуда; 36. Дастирии инфрасоҳтории рушди инноватсионии саноат ва энергетика. 37. Минтақаҳои саноатӣ ва шаҳракҳои саноатӣ. Нуқтаҳои рушди саноатӣ ва истифодаи самараноки иқтидори саноатӣ ва энергетикӣ.

2. Мубрам будани мавзуи диссертатсия.

Рушди соҳибкорӣ пайваста мавриди таваҷҷуҳи Асосгузори сулҳу вахдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қарор дорад. Дар заминаи сиёсати хирадмандонаи Пешвои миллат, ҷиҳати дастирии фаъолияти соҳибкорӣ, аз ҷумла соҳибкории саноатӣ ва бартараф намудани монеаҳои мавҷуда се маротиба солҳои 2009-2010, 2012-2014 ва 2019-2020 ба ҳамагуна санчишҳои фаъолияти субъектҳои соҳибкорӣ, хусусан соҳибкории саноатӣ моратория Ҷӯён гардид. Тоҷикистон пас аз ба даст овардани Истиқлолияти давлатӣ ислоҳоти низоми иқтисодиёти миллиро тавассути аз низоми банақшагирии мутамаркази давлатӣ ба иқтисоди бозорӣ гузаронидани соҳаҳои иҷтимоию иқтисодӣ ба роҳ монда, дар ин самт як қатор чорабиниҳоро амалӣ намудааст.

Бо мақсади расидан ба ҳадафи чоруми стратегӣ - саноатиқунонии босуръати кишвар аз ҷониби давлат тадбирҳои зарурӣ андешида шуда, таваҷҷуҳи асосӣ ба рушди истеҳсолот ва содироти маҳсулоти тайёри саноатӣ равона гардидааст. Бо ин мақсад дар истеҳсолоти мамлакат ҷорӣ ва истифодаи мақсадноки таҷхизоту технологияҳои нав дар соҳаҳои саноат оғоз карда шуданд.

Бо мақсади дастирии давлатии соҳибкорони ватанӣ барои ворид намудани технологияҳои нави саноатӣ якчанд имтиёзҳо дада шуда,

техногологияҳои воридшаванда аз пардохтҳои гумрукӣ ва андозӣ озод карда шуданд. Ҳамчунин вобаста ба раванди мазкур дар Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон 26 январи соли 2021 таъкид гардидааст, ки “Дар панҷ соли охир дар дохили кишвар ба маблағи умумии беш аз 44 миллиард сомонӣ маҳсулоти ивазкунандай воридот истеҳсол карда шуд, ки боиси хеле ҳадаф ёфтани вобастагии бозори истеъмолӣ аз маҳсулоти воридотӣ гардид. Бо мақсади тадриҷан зиёд кардани ҳаҷми истеҳсоли маҳсулоти саноатии рақобатнок мо саноатикунонии босуръати кишварро ҳадафи чоруми миллӣ эълон намудем”.

Ҳамин тариқ, барои расидан ба ҳадафи болозикр бисёр масъалаҳое мавҷуданд, ки дар раванди татбиқи дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир ва роҳҳои такмилдиҳии онҳо дар шароити иқтисодиёти бозории муосири Тоҷикистон амалӣ нагардида, ҳанӯз аз тарафи муҳаққиқон нокифоя таҳқиқ шудаанд. Бинобар ин омӯзиш ва таҳқиқи масъалаҳои зикргардида муҳимијати мавзӯи диссертатсияро муайян мекунанд.

3. Дараҷаи навғонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд

Дар диссертатсия асосноккунии муқаррароти илмӣ, хулосаҳо ва тавсияҳои муаллиф бо тасдиқи ҳисботи аввалияи оморӣ ва истифодаи усулҳои умумии қабулшудаи коркарди маълумотҳои оморӣ вобаста аст, усулҳои муқоисавӣ ва таҳлили иқтисодӣ-оморӣ, амсиласозии иқтисодӣ, ҷамъбости шумораи коғии манбаъҳои чопӣ оид ба масъалаҳои тадқиқоти диссертатсияи докторӣ асоснок карда шудаанд.

Боиси кайд аст, ки ба ҳимоя, аз асосноккунии назариявӣ-методологии такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир ва тарҳрезии тадбирҳои амалӣ доир ба истифодаи самараноки фишангҳои дастгирии давлатӣ ба рушди

сохибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар мебошад. Ба навигарии илмии таҳқиқот, ки натиҷаҳои бештар ва аҳамияти маҳсус доранд, инҳо дохил мешаванд:

- мушаххас кардани равишҳои назарияйӣ-методологии рушди сохибкории саноатии рақобатпазир, ки нақш ва аҳамияти тақвияти дастгирии давлатии сохибкории инноватсионӣ, таъсиси марказҳо ва минтақаҳои рушди саноат дар соҳторҳои ҳудуди иқтисоди миллиро бо мақсади густариши маҳсусгардонии фаъолияти истеҳсолии воридотивазкунанда ва ба содиротни гаронидашуда муайян менамояд. Дар ин замина, сохибкории саноатии рақобатпазир чун маҷмуае аз тавонмандиҳои соҳторҳои сохибкории саноатӣ таъриф мешавад, ки бо таваҷҷуҳ ба рушди қобилиятҳои инноватсионӣ, идоракунӣ, фаъолияти пешсафонаи (первентивии) маркетингӣ, мутобиқшавӣ ба шароитҳои гуногуни иқтисодӣ ва фаъолияти бурунмарзӣ, инчунин инкишофи сармояи инсонӣ дар сатҳи сифатан хуб ҳосил мешавад;

- асоснок намудани механизми иқтисодӣ ва ташкилии дастгирии давлатии сохибкории саноатии рақобатпазир бо таваҷҷуҳ ва гурӯҳбандии усулҳои асосии дастгирии давлатии рушди сохибкории саноатии рақобатпазир дар асоси мушаххас намудани вазифаҳои асосии мақомоти марказӣ, ки имконияти рушди босубот ва устувори соҳторҳои сохибкориро дар заминаи кафолати таъмини фазои озоди рақобатӣ, сармоягузорӣ, ҷалби кадрҳои воқеан мутахассис, ворид намудани фановариҳои нав, ҷазб ва идғом (слияние и поглощение), ҳамгироӣ, кластерикунонӣ, мудирияти корпоративӣ ва инчунин, истифодаи самарабахши имкониятҳои шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ таъмин менамояд;

- низомбандии усулҳои баҳогузории рушди сохибкории саноатии рақобатпазир бо назардошли таҳлили сатҳи таъминоти захиравӣ, зерсоҳторӣ ва иттилоотӣ–машваратии онҳо, ки имкон медиҳад самаранокии дастгирии давлатӣ ҷиҳати таъмини рақобатпазирии

сохторҳои соҳибкории саноатӣ бо таваҷҷуҳ ба муттаҳид намудани усулҳои асосии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар ва минтақаҳои он, ки афзалияти равиши барномавӣ–ҳадафмандиро бо мақсади муайян намудани роҳҳои шаклгирӣ ва рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир бо дарназардошти натиҷаи сабтшуда, муқаррарсозии ҳаҷми таъминоти захиравӣ ва ҷустуҷӯйи манбаъҳои молиявӣ инъикос менамояд, ошкор карда шудааст;

- асосноккунии нақшай рушди инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазири кишвар дар асоси амсилаи (модели) тавозуни байнисоҳавӣ бо назардошти дастоварди ҳадафҳои стратегии рушди иқтисоди миллӣ бар пояи баҳисобигирии пешбинишудаи қонеъ намудани талаботи ниҳоии соҳаҳои саноати истиҳроҷ ва коркард, ки такмили минбаъдаи маҳсусгардонӣ, концентратсия, кооператсия ва ҳамгирии сохторҳои соҳибкориро дар заминай принсипҳои асосии равиши кластерӣ ва мунирияти корпоративӣ тақозо менамояд;

- мушахҳас намудани самтҳои асосии баланд бардоштани самаранокии фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир дар кишвар ва минтақаҳои он бо дарназардошти аниқ кардани самтҳои ояндадори рушди инноватсионии соҳибкории саноатии рақобатпазир мутобиқи ҳадафҳои стратегии рушди минтақаҳо, такмили механизми дастгирии давлатии шаклҳои соҳибкории саноатии рақобатпазир дар асоси истифодаи равиши барномавӣ–ҳадафмандӣ ва тавсеаи механизми шарикии давлат ва баҳши хусусӣ бо такя ба тақвияти дастгирии захиравӣ, зерсоҳторӣ (инфрасоҳторӣ) ва иттилоотии рушди фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир;

- коркарди механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон, ки ба таъмини рақобатпазирии корхонаҳои хурду миёнаи саноатӣ дар шароити Созмони Умумиҷаҳонии Савдо (СУС) ва такмили механизми идоракунии ҳамгирии

байналмилалии корхонаҳои ҳурду миёна дар замини истифодан самараноки захираҳои дохилии корхона, тавонони сармояи инсонӣ ва иқтидори инноватсиянику содиротии он ҷиҳати таъмини рақобатпазирӣ ва устувориашон нигаронида шудааст;

- моделсозии шаклҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва минтақаҳои он, ки вазни қиёсии омилҳои таъсиргузори инкишофи онҳоро (тагӣирёбандахои мустақил), аз қабили фаъолияти самаранокии инноватсионӣ, озодии фаъолияти соҳибкорӣ, баробарии субъектҳои соҳибкорӣ, даҳлинопазирии моликияти хусусӣ, ҳавасмандгардонии фаъолияти соҳибкорӣ ва рақобати одилона бо таваҷҷӯҳ ба радабандии тагӣирёбандахои вобаста аз дастгириҳои қарзию молиявӣ, дастгириҳои инфрасоҳторӣ, дастгириҳои омӯзиши ҷаҳонӣ, дастгирий дар самти таҳқиқоти илмӣ ва таҷрибавӣ ва дастгириҳои машваратию маркетингӣ мушаххас менамояд;

- пешниҳоди самтҳои асосии тақмили механизми рушди соҳибкории саноатии рақобатпазирӣ воридотивазкунанда бо таваҷҷӯҳ ба коркарди механизми амалии таъмини самаранокии фаъолияти воридотивазкунанда дар асоси принципи: «шарикии стратегӣ чун самти асосии пешбурди фаъолияти бурунмарзии корхона: гузариш аз муборизан рақобатӣ ба ҳамкории рақобатӣ дар ҳама самтҳо», ки баланд бардоштани самаранокии имтиёзҳои гумруқӣ ва андоз, тақмил додани механизмҳои субсидия, танзими хукуқии муносибатҳои иқтисодӣ бо дарназардошти талаботи татбиқи барномаҳои миллӣ ва минтақавии воридотивазкунӣ ва танзими тарифии гумруқӣ ва фискалиӣ, пурзӯр намудани вазифаҳои тақсимотӣ ва ҷубронии андозбандиро тақозо менамояд;

- муайян намудани имкониятҳои рушди соҳибкории франчайзингӣ дар Тоҷикистон бо таваҷҷӯҳ ба пешниҳоди роҳу усулҳои татбиқи он дар баҳшҳои гуногуни саноати кишвар, ки ба таъмини рақобатпазирӣ

корхонаҳои ватанӣ дар асоси истифодаи самараноки фановариҳои нав, таҷрибай кишварҳои хориҷӣ, брендҳои машҳур, менечменти пешрафта, бенчмаркетинг, тамғаи молӣ ва имиҷи ширкатҳои пешрафта нигаронида шудааст;

- коркарди дастурҳои методӣ ва тавсияҳои амалӣ ҷиҳати дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир бо таваҷҷуҳ ба дастгирии воридоти технологияи пешрафта, иттиҳоди ширкатҳои нав, озмоишгоҳҳо, соҳторҳои молиявӣ дар марказҳои глобалии таҳқиқи технологияи нав ва паркҳои технологӣ, таъсиси ниҳодҳои молиявӣ–ҳамоҳангсозии рушди инноватсионӣ (иттиҳодияҳои бузург, ҳолдингҳо, кластерҳо, брокерҳои технологӣ ва ғайра) дар доираи амалисозии самтҳои афзалиятноки фаъолияти илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.

4. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда.

Кори диссертационӣ аз муқаддима, панҷ боб, натиҷаҳо ва пешниҳодҳо, феҳристи адабиёти истифодашуда шомили 312 номгӯй иборат аст.

Дар муқаддима аҳамияти мавзуъ, дараҷаи таҳия шудан, мақсад ва вазифаи он асоснок карда шудаанд, асосҳои методологӣ ва методии таҳқиқот муайян карда шуда, навгониҳои илмӣ, аҳамияти назариявӣ ва амалии он баён карда шудаанд.

Дар боби якум - «Асосҳои назариявию методологии тақмилдии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» - асосҳои илмии рушд, моҳият ва таҷрибай дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир дар ҷумҳурӣ, тавсияю таҳлилҳои пешниҳодшудаи олимон, иқтисоддонҳо мавриди истифода ва баррасӣ қарор дода шудааст. Аз ҷониби муаллиф модели шаклҳои асосии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатӣ (расми 1.2.1. саҳ. 54.) ва механизми ҳамкории мутақобилаи мақомоти марказӣ, минтақавӣ дар

рушди фаъолияти соҳибкории саноатӣ (расми 1.2.2. саҳ. 55) ҳамчун самти танзими дастгирии давлатии рушди фаъолияти соҳибкории саноатии рақобатпазир дар ҷумхурӣ ва минтақаҳои он таҳия карда шудааст.

Дар боби дуюм – «Ҳолати муосири дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» - вазъи ин соҳа таҳлил шуда, самтҳои афзалиятноки дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар ҷумхурӣ ҷудо карда шудааст, ҳамчунин, самаранокии дастгирии давлатии соҳибкории саноатӣ бо дарназардошти хусусиятҳои минтақаҳо арзёбӣ гардидааст (саҳ. 87-141).

Дар боби сеюм – «Дастгирии давлатии сармоягузорӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири Тоҷикистон» - усулҳои асосии дастгирии давлатии сармоягузорӣ дар рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири Тоҷикистон, раванди татбиқи механизмҳои он баррасӣ шудааст, методҳои хатари амнияти сармоягузорӣ ва ҷалби онҳо ҳангоми ҷорисозии технологияи инноватсионӣ бо дарназардошти хусусиятҳои минтақавии кишвар нақшай соҳтории унсурҳои асосии иқтидори инноватсионии соҳибкории саноатӣ (саҳ. 187) дар шароити гузараш ба муносибатҳои бозаргонӣ ва шаклҳои дастгирии давлатии фаъолияти инноватсионии субъектҳои соҳибкорӣ (саҳ. 191) асоснок карда шудааст(саҳ. 142-196).

Дар боби чорум – «Такмилдиҳии механизмҳои инноватсионии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» – таъмини рақобатпазирии соҳибкории саноатӣ дар шароити СУС таҳқиқу арзёбӣ шуда, модели концептуалии рушди ҳамгирои байналмилалии соҳибкории саноатӣ (саҳ. 217) таҳия шуда, механизми идоракуни ҳамгирои байналмилалии корхонаҳои хурду миёна баррасӣ гардида, муаммоҳои инфрасоҳторӣ ва рақобатпазирии рушди ҳамкориҳо ва ҳамгирои байналмилалии субъектҳои соҳибкории саноатии рақобатпазир (саҳ. 220), моделсозии шаклҳои афзалиятноки дастгирии

давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири хурду миёна дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шакли инноватсионӣ анҷом ёфтааст (саҳ. 197-245).

Дар боби панҷум – «Такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири босуръат дар Тоҷикистон» – такмили механизми рушди соҳибкории саноатии рақобатпазири воридотивазкунанда (саҳ. 258) омӯхта шуда, рушди соҳибкории франчайзингӣ дар Тоҷикистон бо таваҷҷуҳ ба мушкилот ва дурнамои таҳқиқ арзёбӣ гардида, роҳҳои инноватсионии дастгирии давлатии соҳибкории саноатии рақобатпазир баррасӣ шудаанд (саҳ. 246-301).

Дар хулоса ва пешниҳодҳо натиҷаҳои асосии ба даст оварда аз тадқиқоти диссертационӣ ҷамъбаст гардидаанд.

5. Дараҷаи асоснокӣ ва саҳеҳии мӯкаррароти илмӣ ва хулоsavу пешниҳодот.

Дар раванди ҳалли илмии масъалаҳои гузошташуда асосҳои методологӣ ва амалии таҳқиқот, ки муаллиф интихобу истифода намудааст, инконият медиҳанд, ки натиҷаҳои судманди илмӣ дар самти ташкили фаъолияти истехсоли маҳсулоти саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити муосир асоснок ва пешниҳод карда шаванд.

Асоснокии хулоsavу пешниҳодҳои дар диссертатсия омада ва сатҳи илмии онҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисодии ватанию хориҷиро оид ба ҷанбаҳои назариявӣ ва методологии ташкили фаъолияти истехсоли маҳсулоти саноатӣ эҷодкорона истифода бурдааст.

Дар раванди таҳқиқоти диссертационӣ усулҳои гуногуни илмӣ, аз қабили усулҳои таҳлили иқтисодӣ, системавӣ, моделсозии иқтисодӣ-математикӣ ва инчунин, дигар усулҳои иқтисодӣ истифода шудаанд.

Шиносои бо мундариҷаи диссертатсия нишон медиҳад, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиёти илмӣ доир ба мавзуи таҳқиқот кор кардааст,

мустақилона далелҳои омориро вобаста бо мақсади таҳқиқот ҷамъ оварда, коркард ва таҳдил намудааст.

6. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ натиҷаҳои кори диссертационӣ ва тавсияҳо

Дар таҳияи муқаррароти илмӣ, назариявӣ-методологӣ ва воситаҳои методии такмилдиҳии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир мебошад, ки аз тавсияҳо ва пешниҳодоти мушаххас барои такмил додани дастгирии давлатии ташаккул ва рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир бо назардошти вазъи ҳозира, хусусиятҳои мушаххаси иҷтимоӣ-иқтисодӣ, ҳудудӣ ва эҳтиёҷоти объективии иқтисодиёти трансформатсионии бозории Ҷумҳурии Тоҷикистон иборат аст. Татбиқи васеи натиҷаҳои кор имкон медиҳад, ки соҳибкории саноатии рақобатпазири ватанӣ рушд ёфта, имконияти ҷалби васеи аҳолӣ ба шуғл, фаровон гардидани бозори истеъмолӣ ва бозори фурӯши маҳсулотҳои тайёри саноатии истеҳсоли корхонаҳои саноатии рақобатпазир таъмин карда шаванд, ҷараёни татбиқи механизмҳои шарикӣ давлат ва баҳши хусусӣ суръат баҳшида шуда, шаклу усулҳои инноватсионии ташкили истеҳсоли маҳсулоти корхонаҳои соҳибкорони саноатии рақобатпазири ватанӣ амалӣ карда шаванд.

7. Интишороти натиҷаҳои кори диссертационӣ дар маҷаллаҳои илмии тақризшаванд

Нуқтаҳои асосӣ ва натиҷаҳои тадқиқоти диссертационӣ дар 33 кори илмии муаллиф дар ҳаҷми умумии 26,3 ҷузъи чопӣ ба нашр расиданд, ки аз ҷумлаи онҳо 23 мақола дар маҷаллаҳо ва нашрияҳои илмӣ, номгӯйи маҷаллаҳо ва нашрияҳои илмии тақризшуда ва тавсиядодаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дар конференсҳо ва семинарҳои ҷумҳуриявию байналмилалӣ мухокима гардида чоп шудаанд.

8. Эроду тавсияҳо барои беҳтар гардонидани сатҳи илмию назариявӣ ва амалии диссертатсия

Дар кори диссертационӣ дар баробари ҷиҳатҳои мусбӣ баъзе эродҳо мавҷуданд.

1. Дар кори диссертационӣ мавҷудияти захираҳои табии ҳамчун омили асосии рақобатпазири соҳибкории саноати мавриди таҳлил қарор дода нашудааст.

2. Самти асосии такмилдии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир ҷойгиркуни ҳудуди соҳаи саноат вобаста ба мавҷудияти захираҳои ашёи хом ва маҳсусгардонии истеҳсолот, ҳамчун омили паст намудани арзиши аслии маҳсулот баҳои иқтисоди дода нашудааст.

3. Дар кор маълумотҳои оморӣ дар бораи рушди соҳаи саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон оварда шудаанд, аммо баъзе аз ин маълумотро дар таҳлили корхонаҳои саноатӣ кам истифода бурдаанд.

4. Аз рисола бармеояд, ки дар он омилҳои таъсиркунанда ба рушди ташкили фаъолияти истеҳсолии маҳсулоти саноатӣ ҳаматарафа омухта ва муайян карда шудаанд. Мутаасифона баҳодиҳии таъсири ин омилҳо ба раванди идоракуни фаъолияти корхонаҳои саноатӣ ба пуррагӣ сурат нағирифта, ҳисобҳои сурӯғавӣ гузаронида нашудааст.

Аммо эроду тавсияҳои зикршуда сатҳи назариявию амалии таҳқиқоти диссертациониро коҳиш намедиҳанд. Дар умум, диссертатсияро метавон таҳқиқоти ба итномрасида номид, мустақилияти муаллиф дар омода намудани диссертатсия эҳсос мешавад.

9. Мутобиқати диссертатсия ба қоидаҳои барасмиятдарории аз тарафи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муқараршуда

Кори диссертатсиони ба талаботи тартиби додани дараҷаҳои илмӣ муқарарнамудаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (Қарори

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, таҳти №295.) мутобик мебошад.

Автореферати диссертатсия тибқи талаботи мақарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ таҳия гардида, мазмуни асосии таҳқиқотро инъикос мекунад ва дар он натиҷаҳои илмии асоснокгардида шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

10. Ҳулосаи умумӣ.

Диссертатсияи Қаюмӣ Шаҳзода Тағо дар мавзуи «Такмилдии дастгирии давлатии рушди соҳибкории саноатии рақобатпазир дар Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисосӣ 08.00.04 - Иқтисодиёти соҳавӣ (08.00.04.01-Иқтисодиёти саноат ва энергетика) дорои аҳамияти баланди назариявию амалӣ ва навғониҳои илмӣ буда, дар сатҳи баланди илмию методологӣ омода гардида, масъалаи муҳими илмӣ ҳалли худро ёфтааст ва муаллифи он сазовори дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси зикршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Ректори Донишгоҳи давлатии Бохтар
ба номи Носири Ҳусрав, д.и.и., и.в. профессор

 Қурбонзода М.Р.

Имзои Қурбонзода М.Р.ро тасдиқ мекунам:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои маҳсуси
Донишгоҳи давлатии Бохтар
ба номи Носири Ҳусрав

Исозода Т.

Сурога: 735140, Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вилояти Ҳатлон, шаҳри Бохтар, кӯчаи Айнӣ, 67. Тел.: (+992) 3222 2-54-81, сомона: www.btsu.tj.